

Η ΗΜΕΡΑ

ΤΑ ΚΑΠΕΛΛΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΜΟΔΑΣ

ΤΑ ΚΑΠΕΛΛΑ από φέτρ έχουν την μεγαλύτερη ποικιλία σε φόρμες, γιατί είναι τα καπέλλα που φοριούνται τις περισσότερες ώρες της ημέρας. Φέτος δὲν θα δῆτε παρά μόνο καπέλλα από πολύ μαλακά φέτρ. Στην αρχή της σεζόν, οι τεπέδες είναι πάντοτε λίγο ξεωφρενικοί, αλλά εκείνοι που θα κυριαρχήσουν είναι οι καρρέ και οι μέτριοι τεπέδες.

Τὰ πρωινὰ καπέλλα θὰ εἶνε σὲ ἀπλή γραμμή, κατεβασμένα ἐμπρός ἢ λίγο σηκωμένα πίσω γιὰ νὰ ἀφίνουν νὰ φαίνονται οἱ χαριτωμένες μπούκλες. Θὰ εἶνε σὲ ζωηροὺς χρωματισμοὺς καὶ γαρνιρισμένα με κορδέλλες ἢ με φέτρ ντεκουπέ. Ἐπίσης πολλὰ πρωινὰ καπέλλα εἶνε ἀπὸ λαινάζ καὶ ζέρσεϋ.

Τὸ ἀπόγευμα θὰ δοῦμε φέτρ συνδυασμένα με βελούδο καὶ ἀντίλοπ, πολλές φορές σὲ ἀντίθετους χρωματισμοὺς. Γαρνιρισμένα με φιδιόκου, φτερά καὶ κουτά, τοποθετημένα ψηλά γιὰ νὰ δίνουν ἀέρα στὴ σιλουέττα.

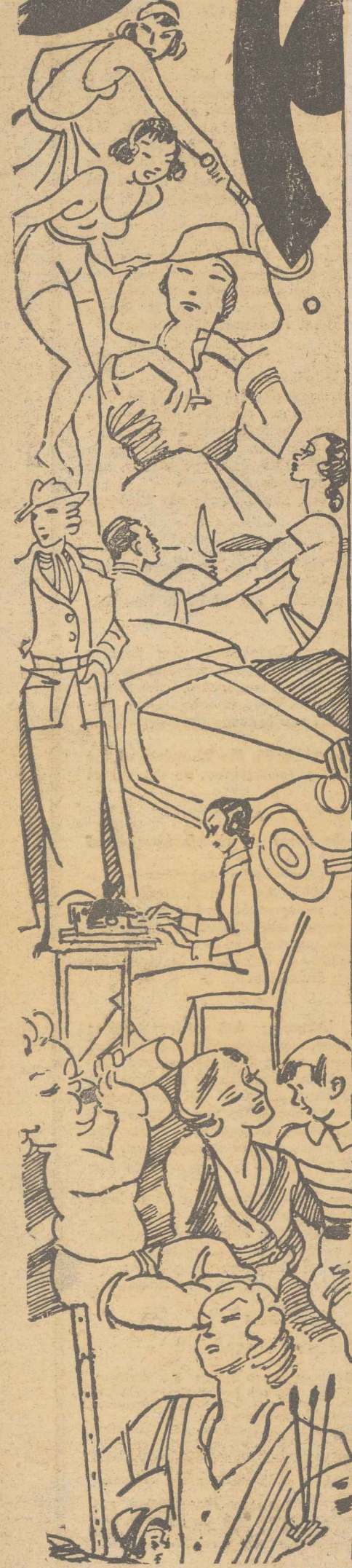
Γιὰ τὰ βραδυνὰ καπέλλα ἡ φαντασία εἶναι ἐλεύθερη. Ὅλα μικρὰ τὰ περισσότερα, με λουλουδία, μοιάζουν σὰν ἀνθισμένα μπουκέττα ποὺ ντεκοράρουν τὰ βραδυνὰ φορέματα.

Τὰ βέλα ἐξακολουθοῦν νὰ εἶνε πάντοτε τῆς μόδας. Τοποθετημένα πίσω ἢ ἐμπρός, δίνουν ἓνα ἰδιαίτερο κασὲ σὲ κάθε καπέλλο. Ἐχουν δίκην οἱ γυναῖκες ποὺ ἀγάπησαν τόσο πολὺ τὰ βέλα. Ἡ λεπτή σκιά τους ζωηρεύει τὸ βλέμμα καὶ τὶς κάνει πιὸ ἐλκυστικές.

Ὅχι πιά ἡ μονότονη φόρμα. Καπέλλα μικρὰ, μεγάλα, ντραπαρισμένα, με ψηλοὺς μέτριους καρρέ τεπέδες, θὰ διακοσμοῦν κάθε χαριτωμένο κεφαλάκι ἀναλόγως τῆς γραμμῆς του.

Ἡ νέα μόδα ἀπαιτεῖ ποικιλία στὶς φόρμες καὶ στὰ χρώματα.

Η ΗΜΕΡΑ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ
ΔΡΑΧΜΑΙ 3

ΗΧΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

«Η ΓΥΝΑΙΚΑ»

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ ΤΟΥ ΣΑΛΟΝΙΟΥ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΜΑΣ

Η ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Διάλογος δύο ηλικιωμένων: Ένας κυρίου και μιας κυρίας.

Μεταξύ καφέ και τσιγάρου

Κυρία: Πόστοι μου, ξέρεις, που εί-

Κυρία: Γιατί τις ρομαντικές μου φαίνε-

Κυρία: Χρειάζεται για αυτές μεγάλη

Κυρία: Δε βαρύνετε! 'Αρκεί να ξέρω

Κυρία: Γιατί, δεν παραδέχεστε πως

Κυρία: 'Ισως να μην είχατε και

Κυρία: Κι αν το παραδεχτώ, τι με

Κυρία: 'Εστω, μα ο έγχθρος μας

Κυρία: Πάντα; Και όμως λένε πως

Κυρία: Καί ο σάς δηλαδή δεν σάς

Κυρία: 'Εστω, μα ο έγχθρος μας

Κυρία: Ποιός είπε το εναντίον;

Κυρία: Συναίσθημα λοιπόν, αντιστοιχί-

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

Κυρία: 'Όταν λοιπόν έχετε μπροστά

ΕΚΔΟΤΗΣ
ΑΝΩΝΥΜ. ΕΤΑΙΡΙΑ
ΤΑ "ΓΡΑΜΜΑΤΑ",
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΟΥ 44
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΠΑΤΗΣΙΩΝ, φρ. 8
Τηλέφωνον 30.461
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ:
ΠΑΛΑΜΗΔΟΥ, φρ. 4
Τηλέφωνον 30.297
ΜΕΓΑΛΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: ΡΟΖΑ ΑΝΤ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ
ΕΤΟΣ Α'
17
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
1937

ΕΙΔΑ ΤΟΝ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΑΙΗΛΟΡ

Καί μέ κατέκτησε καί μένα

ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΑΙΗΛΟΡ; "Ω, σίγουρα, αν είχατε την τύχη να τον ήξετε και να του μιλήσετε, δεν θα άνασκηνατε αδιάφορα τους ώμους και ούτε θα γελούσατε αν σας διηγούντο πως μια γυναίκα επλήρωσε πενήντα δολάρια για ένα σεντόνι που εκοιμήθηκε εκείνος, πως δυο κορίτσια της καλλιτερής κοινωνίας της Νέας Υόρκης βρεθήκανε κρυμμένα κάτω απ' το κρεβάτι της καμπίνας του, πως δεκάδες γυναίκων περιμένουν άρες ολόκληρες κάτω απ' τα παράθυρά του...

Τά χείλη του είναι γεμάτα και ήδονικά και θυμίζουν τα άπληστα και λίγο άγρια φιλιά που παρατείνει στην οδό με μια ευχάριστη που δεν είναι προσποιητή. Έχει μεγάλα μάτια, βαθεία γαλανά, που είναι συγχρόνως θαυπεντικά και άδωκα και που γνωρίζει τη δύναμή τους. "Ω, μους πλατείς χωρίς παραγεμισμένα και χέρια βασιλικά. Κάθε γυναίκα που ήταν εκεί, που παρευρέθη στη δεξίωση εκείνου του τύπου, κάθε γυναίκα που του μιλούσε, αυτός της άπαντούσε σπριζόντας άπάνω της το βλέμμα του, σαν να ζητούσε να συγκρατήσει ιδιαίτερα την ανάμνησι αυτού του προσώπου. Αυτό το παιχνίδι, που είχε ώστόσο κάτι το παιδικό, κατακτούσε όλες.

Γιατί είναι, αλήθεια, παιδί, ένα μεγάλο παιδί θαμπωμένο ακόμα από την έπιτυχία του, αλλά όχι μεθυσμένο κι' ούτε υπερήφανο. Μερικές φορές παίρνει ένα ύφος κάπως αφηρημένο, αλλά αυτό δεν διαρκεί παρά ένα δευτερόλεπτο, στην αρχή της φράσεως. Αμέσως αρχίζει να χαμογελά και να απαντά με προθυμία.

"Η μίς Γκάρμπο; "Ωνευρούμεν να παίξω μαζί της. Άλλα δεν την είχα ιδή ποτέ πριν. Η πρώτη σκηνή που είχα να παίξω μαζί της ήταν μια ερωτική σκηνή. "Ημουν τόσο συγκινημένος που την πήρα τόσο αδέξια στην άγκαλιά μου, ώστε την άφησα να πέση".

Δεν πίνει.

"Όχι, όταν εργάζομαι. Αύριο βλέπετε, επιστρέφω στο Λονδίνο. Αυτές δεν είναι καθόλου διακοπές για μένα. Άλλα θα εναγογίσω στο Παρίσι για την εμφάνισι του μυθιστορήματος της Μαργαρίτας Γκουτιέ, και τότε θα μείνω περισσότερο. Έδω είναι κανείς πιο ελεύθερος, παρά στο Λονδίνο. Έκεί μ' έτρελλαναν με τίς... ένθουσιαστικές των εκδηλώσεις.

"Τό φιμ που θα' άρχισα στην Άγγλία είναι η ιστορία ενός νεαρού Αμερικανού, που γνωρίζεται με τον άριστοκρατικό πολιτισμό της Εύρώπης. «Παρτεναίρ» μου θα είναι ο Ο'Σούλλιβαν και σκηνοθέτης ο Τζάκ Κονουάι.

"Επειτα; Μά δέτι θελήσουν να μου δώσουν.

Είμαι εκδοσιέ έτών. Άλλοι ξέρουν καλύτερα από μένα.

Αυτός που μιλεί δεν είναι ο κύριος Ταιήλορ, ούτε ο Ρόμπερτ, αλλά ο Μπόμπι, ο πιασ τον σωνάζουν χαϊδευτικά όλοι του οι φίλοι, όλοι όσοι τον πλησιάζουν και όλη η Αμερική, η Άγγλία και ο λίγο ή Γαλλία. Ο Μπόμπι φεύγει. Οι γυναίκες, συνθιμένες ώστόσο στα πιο ώραία παλληκάρια της οθόνης, μένουν ακόμα εκεί αναποφάσιστες και σιωπηλές μπροστά στα άδεια ποτήρια. Και οι άνδρες ανάβουν ένα τσιγάρο και δεν άστεινούνται...

Η ΒΑΡΒΑΡΑ ΣΤΑΝΓΟΥΙΚ ΠΗΓΑΙΝΕΙ ΝΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΟΝ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΑΙΗΛΟΡ.

"Ενα πικρό μυστήριο εκάλυπτε μέχρι πρό όλιγου τό ταξείδι στην Εύρώπη του νεαρού γόητος της οθόνης Ρόμπερτ Ταιήλορ. Οί πιο περιεργες υποθέσεις είχαν διατυπωθή. Τό μυστήριο όμως αυτό διελύθη εαφικά με την άναγγελία της άναχωρήσεως από τό Χόλλυγουντ της Βαρβάρας Στανγουίκ, που έρχεται έπίσης στην Εύρώπη. Οί καλώς πληροφορομένοι, που δεν υπάρχουν μόνον στην Αμερική, βεβαιώνουν ότι η άναχώρησις αυτή των δύο ήθοποιών δεν είνε τυχαία, άλλ' ότι άφελεται στην έπιθυμία των να φύγουν μακριά από τό κορσοπόλιο του Χόλλυγουντ για να άφήσουν να εκδηλωθούν ελεύθερα τά άποβάρια αισθημάτά των. Οί ίδιοι κύκλοι βεβαιώνουν ότι η συνάντησις θα γίνη στο Λονδίνο και ό,τι, κατά πάσαν πιθανότητα, οι δύο ήθοποιόί θα συνδεθούν σύντομα διά των δεσμών του γάμου και έπειτα θα έπιστρεψουν στην Αμερική. Πόσο άπογορευτική, στ' αλήθεια, πρέπει να είνε αυτή η πληροφορία για τις άπειράριθμες θαυμάστριες του νεαρού γόητος, που διεκδικεί την παλάτι αίγλη του μακαρίτου Βαλεντίνο;

"Ας σημειωθή ότι η Βαρβάρα Στανγουίκ έπιχειρεί αυτό τό ταξείδι με ψεύτικο όνομα, πράγμα που ένοχοίσι τις όποθέσεις που άνεφραμε. Έπί άρκετόν καιρό, στο Χόλλυγουντ, οι δύο ήθοποιοί ήσαν άχώριστοι και ήταν βέβαιος κανείς όταν συναντούσε τον ένα ότι θα έβλεπε πολύ σύντομα και τον άλλον.

Ο Ρόμπερτ Ταιήλορ—έ νέος Βχλεν τι ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ

Παρακολουθήσατε όλοι

είς τον

«Νέον Κόσμον»

Τό νέον ύπεροχον άνάγνωσμα

του κ. ΠΟΛ. ΜΟΣΧΟΒΙΤΗ

ΕΡΩΤΕΣ, ΦΩΤΙΑ

ΚΑΙ ΑΙΜΑ ΣΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑ

—Οί έπισκέπται της Παρισίνης Έκθεσεως

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Τό πάθημα
της Μιστεγκέτ

Οι Γαλλικές εφημερίδες δημοσιεύουν λεπτομερείες για ένα τρομερό πάθημα της περιφημής Μιστεγκέτ : «Ένας τρελλός ερωτευμένος μαζί της — ή και τρελλός, σ' αλήθεια — την έπεριμενε έξω από την πόρτα του σπιτιού της και την ώρα που αυτή επέστρεφε, την έβασκε στο έδαφος μ' ένα καμπίκι ! Ο τρελλός ερωτευμένος είναι, λογόφαρε, τις ώρες που...δεν είναι τρελλός από έρωτα.

□□□

— Η μέθοδος

ΣΕ ΜΙΑ δελτίοι στο περίπτερο του Τύπου της Παρισιανής Έκθεσης, ενώ έβρι οί προσκεκλημένοι εκάθονταν, ή κυρία Ρουζβέλτ έμεινε όρθια. Της έπρότειναν τότε και επανάληψιν και διάφοροι κύριοι έσπευσαν να της δώσουν τό φωτιές τους, για να καθίσει.

Έκείνη ευγένεστατα άρνείτο πάντοτε. Έν τέλει όμως δεν σκεπτατή, και διαμαρτυρήθηκε κάπως ενεργητικότερα.

Τό να στέκομαι όρθια, Κύριοί μου, αποταλεί την μέθοδό μου, της διατήρησης της νεότητός μου άπ' ενός, και άπ' άλλου με άδυνατώνει εις τό να μην ένοχληθώ. Είστε τι γίνεται καμιά φορά με τόυς λόγους των διαφόρων ερώτων !...

Οι συνομιλητάί της άντελήθησαν και... έσιώπησαν.

□□□

— Η... πρασινομαής κυρία

Η ΚΥΡΙΑ Μέντις, μια άπ' τις πιοσώτερες και κομψότερες κυρίες της Νέας Υόρκης, διακατέμε μέρες ακριβώς μετά τό γάμο της, όπέδαλε αίτητά διαζύγιου.

Και έίστε ποιά είναι ή αίτία, κατά τις άσχημίες των αμερικανικών εφημερίδων ; Τά κόκκινα μαλλιά του σούζου της !

Ίσως ακριβώς τί συνέβη :

Η κυρία Μέντις έχει μεγάλη άδυναμία στο πρόσωπό χρώμα. Έβαφε λοιπόν τό στίκι της με όλες τις απορρώσεις του πράσινου, από τους τόλχεις μέχρι του τελευταίου επίπλου.

Από έτελέωσε τον πρόσωπο διάκοσμο του σπιτιού της, ή κυρία Μέντις άντελήθη ότι δεν ήσαν άσφαρ με τον χροματισμόν αυτόν τά κόκκινα μαλλιά του σούζου της. Τον παρεκάλεσε λοιπόν να έδάψη τά μαλλιά του μαύρα ή καστανά. Μά έπειδή εκείνος άρνήθηκε, ή κυρία του προτίμησε ν' αλλάξη τό σούζο της παρά τον πρόσωπο διάκοσμο του σπιτιού.

□□□

— Η δόξα

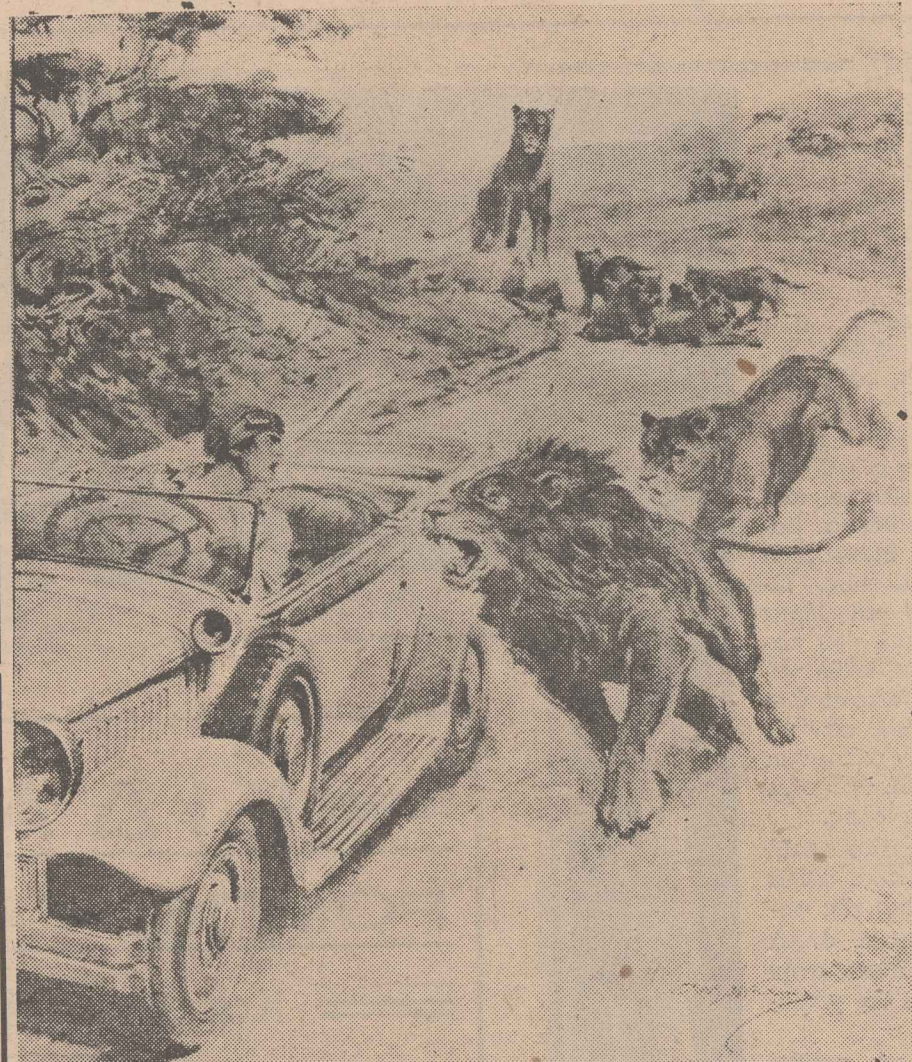
Ο ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΑΪΛΟΡ ποδ έγκυτέλειφε τό Λονδίνο για να γλυτώση από τις θαυμασιότητες του, έπρεσε στο Παρίσι σε...ιά άλλη γυναικοφιλή. Στο Μουλέν Ρουζ, όπου ένόμισε, ότι θα μπορούσε να περάση μιάν ήσυχη βραδιά, άνεγνωρίστη έαυτά από μια νεαρά έπισκέπτρια. Καί τότε...ήφιστε θεά ! Όλος ό γυναικόκοσμος του περιφημού κέντρου συγκινήθηκε και έπέσπεσε επί του άτυχούς όραλου καλλιτέχνη.

Δέν εμια, ό Ρόμπερτ Τάιήλορ, διαμαρτύρετο ό άτυχός. Δέν εμια... άφήστε με ήσυχόν, και έσπαρχνε τις θαυμάσιες του διά τά άπαλλαγί.

— Όχι ! μής γαλάς ! τό έλεπε τότε μια νεαρά χορεύτρια. Έγώ σε είδα στον άγώνα σου με τον Μαρσέλ Τιλ (περίφημο Γάλλο πυγμαχό).

Ο όρατος πρωταγωνιστής δεν συνήθε άκρίβη από τό ρόπισμα.

Μία γυναίκα ανάμεσα σε λιοντάρια

Μία Άγγλίσ περιηγήτρια, τοξελούοντας με αυτοκίνητο στην Ταγκανίκα, συνήτησε σε μια στιγμή ένα μικρό λεονταράκι. Άνισπητή έπείρασε τότε την ταχύτητα του αυτοκινήτου της και άργισε να τό παρακολουθή. Εκείνο την παρέσυρε μέσα στο μπάρο, όπου, έσπινά, βρέθηκε περικυκλωμένη από μια όλοκληρη οικογένεια λεόντων, που άρρησαν έναντίον της έκβαλόντας τρομακτικές κραυγές. Εύτυχός όμως ή Άγγλίσ δεν έχασε την έτοιμότητά της και άνέπτυξε δαιμονιώδη ταχύτητα, κατορθώσασα έν τέλει να σωθή.

Τραγωδίες στο Νεϊλο

Παρά τις όχθες του Λευκού Νείλου, ένας πελώριος κροκόδειλος άνήρκασε έναν Νέγκρο και κρατώντας τον από τό πόδι των μετέρρεσ ό ένα μικρό νησάκι, που βρισκόταν στη μέση του ποταμού. Μερικοί πάλι Ίθαίους που άντελήθησαν την άσχημή έπίσταση να είδωσόν ήσουν τον άστυνομικό σπαθό. Πραγματικά, έπειτα από όλίγη ώρα έβασσαν αρκετό ένοπλο άστυνομικό και ήρσαν να πυροβολούν έναντίον του κροκόδειλου, τον όποιον και έσκότωσαν. Ο κροκόδειλος, έχεν όμως έν τό μετόδύ κατασπάγει τό ένα πόδι του Νέγκρου και τον είχε πηλώσει άκόμη σε πολλή μέρη του σώματος.

Έχώρισε
μετά δύο μήνας

Ο κύριος Καθανόφικα, τέως ά δόχος του Ίσπανικού θρόνου, έπαύσθη πια πρδ δύο μηνών — έπειτα από ένα πρώτο διαζύγιο — την πλουσίαν Κουβανή Μαριάν Ρουαφόρτ. Τώρα άναγγέλλεται ότι... έχώρισαν.

□□□

— Γυναίκες...

ΠΡΟ τινων ημερών εις τό Λονδίνο, έταν ό Ρόμπερτ Τάιήλορ καθόρθως να άπαλλαγί τελικά από τις θαυμασιότητες του μπρεσε στο αυτοκίνητο ενός φίλου του διευθυντού κινηματογραφικής ένωσης που τον έπείραμε.

Έκείνος έστράφη πρδς τον καλλιτέχνη και τό λέγει :

— Είναι εύχρηστο να άγαπιέται κανείς άπ' όλες τις γυναίκες του κόσμου.

Ο Ρόμπερτ τον εκύταξε έκπληκτος και κάπως θυμαίνετο τό τί :

Τό έρώτασε : «Έ λοιπόν, έγώ, όχι. Άν σάς έλεγα πως ήθελα ν' άγαπήθω από μια μόνον και... δέν τό κατορθώνω. Άφήστε με ήσυχόν. Αλλά τά θηλυκά που θέλπετε με λατρεύουν αλλά... θηλυκώς και μόνον.

□□□

— Ένα στοίχημα

Ε ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ νίκη του Τζέις Λούις, του μαύρου πυγμαχού, επί του λευκού Τόμυ Φάι, δεν άρρησε φαντασία άσχημότητα και κάποιον μαζαραχιά ποδ παραβρήκει στη Νιούελ της Γαλλίας. Αύτός έστοχημάτισε με κάποιον πλούσιο Άμερικανό, που έρωήσε στο Καζίνο, δύο χιλιάδες λίρες όπρ της νίκης του μαύρου πυγμαχού. Όταν έδιόδασε τό άποτέλεσμα τό άγώνος, ό Άμερικανός χωρίς να αναφραθή κατέβαλε τό ποσό που έτασε, εις τον μαζαραχιά, και κώνοντας ένα πρόχειρο λογαριασμό, προσέβαλε :

— Έτσι, έχω 500 λίρες κέρδος, γιατί είχα στοχημάτισε τό αντίθετο άκρίβως, με κάποιον φίλο μου στη Νέα Υόρκη.

Δέν εμια ποτέ θέλπετε σταθερός στις πεποιθήσεις μου.

□□□

— Άμερικανική διαφήμιση

ΩΣ ΠΟΤ θά φάση τέλος πάντων αύτή ή διαφήμιση :

Μιά εφημερίδα του Λος Άντζελες είχε πρότινον ημερών την έξης άγγελία :

«Θάψτε τους πεθαμένους σας στο νεκροταφείο της «Κλεντάιν». Τό χόμα στο νεκροταφείο αυτό είναι ελαφρότερο και επί πλέον τάς Κυριακάς γίνεται εκεί και συναυλία για τους πεθαμένους».

Άλλη μια διαφήμιση μιές επιχειρήσεως κατασκευής τάφων, άνήγγελε :

«Κατασκευάστε τέτοιο τάφο σε τέτοια τιμή. Μετά τό θάνατό άρχίζει ή ζωή».

Ένώ μια άλλη νοστιμότερη άναλόγου επιχειρήσεως :

«Γιατί έχετε άφου με 18 βολάρια μπορείτε να εξασφαλιστε έναν τάφο ;

□□□

— Η νεαρά Κυρία Ρουζβέλτ

Η ΜΠΕΡΤΑ ποδ πρόεδρο των Ίνδιάνων Πολιτειών περδεί τις...διακαίες της, στην Παρισιανή Έκθεση. Είναι έρδωσαντα χρόνι, αλλά ποδ όβελγη για την ήλικιά της. Σαν τό πήρε δέ άπόφαση να διασκεδάση, πηγαίνει καθ'ημερίαν στο πάρκο των άτραυών της Έκθεσης και εκεί μένει με τό στόμα ανοικτό, μπρός στον πόρτο των Άλεξίπιδων.

Πόσο ήθελα σε! αλήθεια να ριχθώ άπ' εκεί επάνω !

Της έβήγχαν ποδ μια τέτοια πτώση θά ήταν επίνδυση για την καρδιά της.

Έκινους άδιόφορα τους όμους της και άπήλυνε :

— Η καρδιά μου !... Σας ελχομαι νήκατε και σεις μια καρδιά σαν την δική μου. Αύτή ή καρδιά φίλοι μου, τάβγαλε πέρα έναντίον μιές όλοκληρης ένσπρεταίας κατά του υιού μου.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

ΕΝΑΣ ΜΕΓΑΛΟΣ ΕΡΩΣ ΤΟΥ ΒΙΚΤΩΡΟΣ ΟΥΓΚΩ

ΚΑΤΑ τό έθνημερώμα της Καθαράς Δευτέρας ένας νέος λεπτός και με ευγενικά χαρακτηριστικά κατέβαινε χαρούμενος από μια μικρή γέφυρα που έβρισκε στο βουδάρτι του Τέμπλου. Ο νέος αυτός όνομαζότο Βίκτωρ Ουγκώ και έρχόταν από τό σπίτι της Ίουλιέττας Ντενιού, της γυναίκας που έπρόκειτο να γίνει ό μεγάλος έρως της ζωής του...

Μερικές έβδομάδες προητέρα τό θέατρον της Πόρτ-Σαιν-Μαρτέν ανέβαζε ένα νέον έργο του νεαρού ποιητού, που ήταν κυλάς διάσημος. Έπρόκειτο για την «Λουκιόρτια Βοργίνα» και για να παίζη τον ρόλο της πριγκίπισσας Νεγκρόνι είχαν άποσταθή σε μια νεαρά ήθοσιό, έξαιρετικώς όρσία και νεύματι γάμο. Η ήθοσιός αυτή ήταν ή Ίουλιέττα Ντενιού. Όταν της έήτησαν συγγνώμη γιατί ό ρόλος που της άνέθεταν ήταν πάρα ποδ μικρός, εκείνη άπάντησε :

— Δέν άπάχει μικρός ρόλος σ' ένα έργο του κ. Βίκτωρος Ουγκώ.

Ο ρόλος της Ίουλιέττας ήταν πράγματι μικρός, στο έργο του ποιητού αλλά, έπρόκειτο να εινε εξαίρετικά μεγάλος στη ζωή του.

Εκείνη την εποχή ήταν είκοσι έξ χρόνων. Είχε διατελέσει έρωμένη του γλύπτου Πραντιέ, με τον όποιον είχε μάστα κάνει ένα κοριτσάκι, την Κλαίρη. Έπειτα έπήγε στις Βουβέλλες για να έναναγρίση και πάλι στο Παρίσι άργότερα. Άλλάζει διαρκώς έρωμένους. Μεταξύ πολλών άλλων αναφέρονται ό διακοή Ίουλιέττα Ντενιού κατά τό 1833.

Η Σαρλ Σωσόν, ό συγγραφέας «Αλφόνσος Κάδ», ό Ρώσος πρίγκιπ Ντενιούσφ, που την έγέμισε κοσμήματα και της έγάρισε τη χλιδή και πολυτέλεια... Τώρα θά εμφανιζόταν στην «Λουκιόρτια Βοργίνα».

Την επομένη της παραστάσεως ό Θεόφιλος Γκωτιέ έγραψε :

«Είχε να είπη δύο λέξεις μόνον και στην προσημασμένη δεν έκανε τίποτε άλλο παρά να διαστή από τό ένα άκρον ως τό άλλο τη σσηνή. Αλλά σε τόσο λίγο διάστημα και με τόσα λίγα λόγια είχε δοη τον τρόπο να δημιουργήση ένα γοητευτικό πρόσωπο, μια άληθινή Ίταλική περιχρήσιμα, με σσηνεντικό χαμόγελο και μάτια γεμάτα από μια ήπυλη λαγνεία... Βλέποντάς την έμαρτύριζε κανείς έκείνους που έπρόκειτο σε λίγο να πεθάνουν, άφου της είχαν φιλήσει τά χέρια».

Από την ημέρα εκείνη ή Ίουλιέττα είχε γίνει έρωμένη του ποιητού. Η άρχη των σχέσεων αυτών εινε γεμάτη από θέλλες. Ο Βίκτωρ Ουγκώ εινε μονιώδης για τους περσμένους έρωτες της γυναίκας που άγαπάει. Τό παρόν τον άπασχολεί συγχρόνως με τις χιλίες δύο φροντίδες του. Έχει σέζιμο και παιδιά και τό ελκυστικόν του δεν εινε τόσο άνθηρό, παρ' όλη τη δόξα που τον περιβάλλει. Αλλά ή άγάπη και ή άφοσίωση της Ίουλιέττας τον άποζηλώνει για όλα. Πρδς χάριν του έδωχεν να έγκαταλείψη τό θέατρον και την εύθυμη ζωή και να ζήση φρεσής στο περιβάλλον, κάτω από την σιά των δικών του θεαμάτων.

Η Ίουλιέττα ζή τώρα σ' ένα μικρό διαμέρισμα στην όδον του Παρσέβιου και έπειτα στην όδον Άγίου Άναστασίου, όπου πληρώνει έντονον 800 φράγκων έτησίως. Έχει γίνει έξαιρετικά όικονόμος και κρατά βιβλίον για όλες τις εισπράξεις και τά έξοδά της. Γράφει :

«Εισπράξεις : 10 φράγκα από τον Τοτό (έτσι άποκαλεί τον Β. Ουγκώ), 45 φράγκα από τον άγνωστο μου 10 φράγκα από την άγάπη μου...» Έπειτα έρχονται τά έξοδα :

«Τροφή και όινο, συμπεριλαμβανο μ ένον των γευμάτων του Τοτό 138 φράγκα, ό σοφία και 1/2 λιάρων».

Τον λατρεύει και... όλεκτινά. Δέν ζή πα...

Η Ίουλιέττα Ντενιού κατά τό 1833.

πό μόνον γ' αυτόν.

Η γυναίκα του δεν άνοει ποσός τον σύνδεσμό του με την Ίουλιέττα. Αλλά δεν ένοχλεί τους δύο έρωτές. Κάποτε του γράφει : «Τό μόνο πράγμα που δεν θα σου αναμνηστώ ποτέ εινε να μην είσαι εύτυχισμένος».

Έτσι ό ποιητής ζή ανάμεσα σ' αυτές τις δύο γυναίκες που τον λατρεύουν με όλη την δύναμη της ψυχής του και που προσπαθούν να τον κάνουν όσο μπορούσιν ποδ ποδ εύτυχισμένον.

Ένοείται ότι ό ποιητής δεν άρνηται σ' αυτή την λατρεία. Γεμάτος ζωή εινε, συνάπτει ένα πλήθος σχέσεων. Μια άπ' αυτές εινε με την κυρία Μπαρ. Ο σύνδεσμος αυτός διαρκεί έκατά όλοκληρη ζωή, χωρίς να τό έση ή Ίουλιέττα. Είς τό τέλος ή άντί-

πολής της της στέλνει ένα πλήθος έπιστολών του Βίκτωρος Ουγκώ πρδς αυτήν και την παρακαλεί να της τον παραχωρήση...

Ο καραγμός έστειλεί. Η Ίουλιέττα γυρίζει σαν όρελλή στους δρόμους, χύνοντας άφθονα δάκρυα. Για μια στιγμή περνάει από τό μυαλό της ή έπιθυμία να αυτοκτονήση. Άλλά συγκρατείται και τις τό τέλος συγχωρεί. Έναυμένε μου, του γράφει, θεάσαι ότι συμπεριέσπασα την άγάπη μου. Δέν θέλω πιά τό σφάλμα σου... Δέν θέλω τίποτε άλλο έκτός τό την άγάπη σου...»

Και πράγματι ή άγάπη αυτή άπάχει και εινε άπόλυτα ελκυστική. Άργότερα ό Βίκτωρ Ουγκώ παρασύρεται από την πολιτική. Η Ίουλιέττα λυπείται ποδ γι' αυτό. «Άφ' ότου ή πολιτική σε άρπαξε, ή ευντυχία με έγκατέλειπε». Άλλά τά γεγονότα ξεπερνούν τά θλιβερά της προσημνήματα. Σε λίγο ό Ναπολέον Γ' ανακηρύσσεται προξενικιστικώς αυτοκράτορας και ό Βίκτωρ Ουγκώ άναγκάζεται να φύγη.

Πηγαίνει κατ' άρχάς στας Βουβέλλες, έπειτα στο Ζερσά, τέλος στο Γρενουζά. Δένά έννεα όλοκληρη χρόνια διαρκεί αύτή ή έξορία. Η Ίουλιέττα τον συνοδεύει παντού. Την έγκαθιστά σ' ένα μικρό σπατάκι κοντά σ' εκείνο στο όποιον μένει αύτός με την όκονένειά του.

Σαναγυρίζουν στο Παρίσι μετά τον άτυχή πόλεμο του 1870. Η Ίουλιέττα ειναι πιά γερασμένη.

Άλλ' ό Ουγκώ έχει άκόμη τόση ζωή μέσα του. Συνάπτει διαρκώς σχέσεις. Η φίλη του τον συγχωρεί, αλλά και φροντίζει συγχρόνως να τον προφυλάττη άπ' αυτά τά παραστράματα.

«Η δόξα σου ποδ θαμνώνει τον κόμο, του γράφει, φροντίζει έπίσης τη ζωή σου. Η αύτή της ζωής αύτης ό πήρε άγνή, περδεί και ή δύσις της να εινε άξιοσέβαστη και ιερή. Θα ήθελα, θυσιάζοντας και τη ζωή μου μένει άκόμη, να σε προφυλάξω από μερικά σφάλματα που εινε άνάξια για την μεγαλοφροσύνη και την ήλικία σου».

Άλλ' ό Ουγκώ τρέχει πάντα στη Λευκή, μια νεαρή κομάρια που την είχε γνωρίσει στη Γρενουζά και που την έχει έγκαταστήσει στο Παρίσι.

Η Ίουλιέττα έζησε δεκατρία χρόνια άκόμη. Λίγο καιρό προτού πεθάνη έγραφε άκόμη στον ποιητή : «Άγαπημένε μου, δέν έξωρο ποδ θα είμαι τον έπόμενο χρόνο σε τέτοια εποχή. Άλλ' είμαι ένθυσιμένη και περήφανη θεοδιώνοντας την υπαρκή μου αύτό τό χρόνο με μια μόνον λέξη : σ' αγαπώ».

Πέθανε τέσσαρες μήνες άργότερα. Ήταν μια μέρα του Μάου, λουσμένη στον ήλιο και πλημμυρισμένη στις εύωδίες των λουλουδιών και τά τρανώδια των ποταμών.

Ο Βίκτωρ Ουγκώ εις ήλικίαν 30 έτών.

ΜΙΑ ΠΤΩΧΗ ΑΣΤΗ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΘΗ ΕΠΙΣΗΜΩΣ ΩΣ ΔΙΣΕΓΓΟΝΗ ΤΟΥ ΛΟΝΔΩΒΙΚΟΥ ΧΥΙ

Στό δημορχείον του 16ου διαμερισματος, στο Παρίσι, έγινε ποδ ημερών μια λιερχική πράξις, που μοιάζει σαν άληθινό παρωμίδι : Ο πρίγκιπ Λουδοβίκος—Κάρολος ντε Μπουρμπόν διεξέλασε ως κόρη του και έπέτυχε την έπίσημο άναγνώριση της την Άδριανήν Κοτιγιόν, μια νέα, που επί πολλά χρόνια διατηρούσε ένα κατάστημα τροφίμων στην Μονμάρτρη και είχε ζήσει μια ζωή τόσοον περιπετειώδη, ποδ, τελειωτικώς άκόμη, της είχαν προσφερθή πολλά χρήματα για να έκδώση τά «Απομνημονεύματά της. Κάπως σ' αυτή την πράξη, ή Άδριανή Κοτιγιόν και νυνπριγκίπισσα Έλισάβετ ντε Μπουρμπόν, γίνεται διαγεγοννή του μηδέποτε βασιλεύσαντος Λουδοβίκου ΧΥΙΙ — ποδ άτυχώς υιό του καρκατομηνέντος Λουδοβίκου ΧΥΙ — και, συνεπώς, κατ' εύθείαν κληρονόμος του θρόνου της Γαλλίας.

Ο πρίγκιπ Λουδοβίκος Κάρολος ντε Μπουρμπόν εινε άπόγονος του πριγκίμου Λουδοβίκου ΧΥΙΙ. Κατά την έκδοχή αυτή,

ΜΙΚΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

— Γάμοι ανδρών και...δένδρων

Σε πολλά μέρη των Ίνδιάν συνήπνιαν γάμοι μεταξύ ανδρών και...δένδρων! Τό έθνος αυτό χρονολογείται από άρχαιότατον χρόνον και όφελεται σε μια πρόληψη που επικρατεί μεταξύ των Ίνδων : Ο άνηρωτος ποδ παντρεύεται για τρίτη φορά, μετά τό θάνατο των δύο προγενεστέρων συζύγων του, θα πεθάνη ποδ γρήγορα! Άν όμως παντρευτή, σε τρίτο γάμο, ένα δένδρο, σώζεται και μπορεί δωρεγ από ένα χρόνο, μετά τό γάμο του, αύναν με τό δένδρο, να παντρευτή μια γυναίκα, για τετάρτη φορά!

Κατά την ημέρα του γάμου, ό κορυός του δένδρου—νύμφης σκεπάζεται μ' ένα όλάνενο μετασπδ ύφανσμα, κάτω δέ από τους κλώνους του συγγενετώνται οι σπενγενει κ'...

οί φίλοι του γαμίου. Κατά τη διάδοση της θεωρητικότητας του γάμου, ό γαμικός εινε δεμένος μ' ένα κόκκινο σχοινί, περιμένον από τη μέση του, στον κορυό του δένδρου.

— Η θρυλική Έδέμ

Ο διάσημος Άμερικανός ιστορικός και έρευνήτης Ρόδ Άντριους έέδοκε τελευταία ένα ποδ ένδιαφέρον βιβλίον «Εντυκάσεις από τά κατέβια μου», στο όποιο λογυβέται ότι ή πρώτη κοίτης της άφραπόητης εινε ή έρμος Γκοκιά, ποδ δαίσιεται στη Μοναλία.

Η έρμος Γκοκιά—λέει ό Άντριους—ήταν ποδ πολύ ένδοξια ένδοξια χρόνια, μια θαυμασία κοιλιά—ή θρυλική Έδέμ—την όποια αλλόκωναν ποτάμια και την έστολίζε πλουσιωτάτη διάσπρις.

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡ-
ΓΗΜΑ ΘΥΓΑΤΡ
ΚΑΙ ΑΙΣΘΗ-
ΜΑΤΟΣ

Η ΠΑΡΘΕΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ
ΣΑΒΑ

ΜΑΚΕΝΤΑ

ΙΟΝ

ΤΟ ΠΟΛΥΚΡΟΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΑΙΘΙΟΠΟΣ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΠ

Μία βασίλισσα καταδικασμένη να ζήσει, χωρίς ν' αποζητήσει, στη γη εκείνη, που υπήρξε η πιο μεγάλη μέρα της βασιλείας, η Μακέντα η βασιλίσσα του Σαβάρ. Άλλο στο δρόμο της βρέθηκε το άρρωστο τέκνο των ανθρώπων, ο βασιλιάς Σολομών. Το δίνοντάς της βασιλεία του Σαβάρ επισημολογήσε ότι πολλές αινίες τους ανθρώπους, συνέταξε σε ποιήματα και καλλιέργησε, αλλά κανένας δεν μπόρεσε να ηγή την τελευταία λέξη γι' αυτή. Μόνο οι έργασις μερικών σοφών έπρεσαν τελευταία να μαθεύω, ότι η βασίλισσα έζησε πραγματικά έδω και τρεις χιλιάδες χρόνια. Το ρωμάτισε, που άρχισε να δημοσιεύω από σήμερα, είναι γραμμένο από τον Αίθιοπα πρίγκηπα Γιακουμπ σουλταν της αυτοκρατορίας της Αιθιοπίας Ασαούτου και κατ' εὐχὴν από γένου της θρυλικής Βασίλισσας του Σαβάρ. Ο πρίγκηπ Γιακουμπ έμειλε πολύ τας συμβολικές πλάκας, που έπαρουν στους ναούς της ιερής πόλεως των Αιθίοπων Αζόμης και ίδιος έδεικναι τον περιήγουν την πρόκληση του Σολομώντος προς την Μακέντα να επισκεφθῇ την Ιερουσαλήμ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Η ΠΑΡΘΕΝΟΣ

ΚΑΘΩΣ έβρισται από πόδια του θρόνου, άγγιξε με το μέτωπό του το έδαφος από χρυσάφι. Ίερο Σκοιά και φίλος το δεξιό γόνατό του Φαραώ, που πήρε πατρικά το πρόσωπό της από το πηγούνι με το έερο χέρι του για να την δι' καλλιτέρα.

Και τότε ο μεγάλος βασιλιάς, ο κυρίαρχος της Αιγύπτου, ο Φαραώ, έμεινε και κάπνιχτος μπροστά στο άπειρο πρόσωπο της δωδεκάκρονης κοπέλας, που άδύναμνη κάτω από την άερνα χιλιόχρονη μεταξωτή τουλίκα της, με τά χέρια, τά πόδια, το λαμπρό βουτηγμένα στα διαμάντια και τις πέρες, τον χαιρετούσε :

— Σε χαιρετώ από πανένδοξε Φαραώ! Είμαι η Μακιμετέ, η λεγόμενη Μακέντα, κόρη του βασιλιά της Συμμένης Άνγκουέμπο. Ευαρεστήσου να δεχτής αυτά τά δώρα, που οι σκλάβοι μου φέρουν για σένα από τη μακρινή χώρα μου.

Τρία κιβώτια από έβανο στολισμένα με χρυσάφι κι' ελεφαντοκόκκαλο, κουβαλήθηκαν μπροστά στο θρόνο κι' άνοίχτηκαν με τη σειρά. Το πρώτο είχε μέσα τόν δώδεκα ραβδίνα χρυσάφι και δώδεκα άνημο.

— Αυτό είναι το δώρο που σου κάνει ο πατέρας μου.

Το δεύτερο ήταν τόπια από μεταξωτό ύφανμα με θαυμαστά χρώματα, που οι σκλάβοι ζευγίλανε μπροστά στα έγκθαμα μάτια του βασιλιά.

— Αυτό είναι το δώρο, που η βασίλισσα Ραχίλ, η μητέρα μου, προσέφερε για τη σεραστή μητέρα σου, ο Φαραώ.

Το περιεχόμενο του τρίτου πατάκριβου κουτιού δέν φάνηκε άκόμη, γιατί κάτω από τό πρώτο σκέπασμα ήταν ένα δεύτερο, που είχε μία μικρή τρύπα.

Με την βοήθεια ενός μικροσκοπικού κλειδιού η Μακιμετέ άνοιξε το κουτί κι' έβγαλε από εκεί μία μακρούα, μία πολύ μακρούα και λεπτή χρυσή αλυσίδα, που με ένα πομπό χρυσόγελο η κόρη με τό στήθια σαν λειονόνα πύλιζε γόνατά στα μπράτσα της και τη λεπτή της τάγια.

— Αυτή η αλυσίδα παριστάνει τούς δεσμούς του αιγυπτιακού και του συμενικού λαού.

— Πολύ καλά, κι' όταν τελειώση η άλυσίδα :

— Γέλασε :

— Ποτέ !

— Και τί σημαίνει αυτό τό σύμβολο ;

— Αυτή η αλυσίδα, ο Φαραώ, παριστάνει τόν δεσμό μας, που δέν έχει ποτέ τέλος.

— Άλλά τέλος, ποτέ θα δώ τό περιεχόμενο του κουτιού :

— Σε μία στιγμή.

Η βασιλίσσα Μακέντα, κόρη του βασιλιά της Συμμένης Άνγκουέμπο, έβρισται από πόδια του θρόνου, άγγιξε με το μέτωπό του το έδαφος από χρυσάφι. Ίερο Σκοιά και φίλος το δεξιό γόνατό του Φαραώ, που πήρε πατρικά το πρόσωπό της από το πηγούνι με το έερο χέρι του για να την δι' καλλιτέρα.

Και τότε ο μεγάλος βασιλιάς, ο κυρίαρχος της Αιγύπτου, ο Φαραώ, έμεινε και κάπνιχτος μπροστά στο άπειρο πρόσωπο της δωδεκάκρονης κοπέλας, που άδύναμνη κάτω από την άερνα χιλιόχρονη μεταξωτή τουλίκα της, με τά χέρια, τά πόδια, το λαμπρό βουτηγμένα στα διαμάντια και τις πέρες, τον χαιρετούσε :

— Σε χαιρετώ από πανένδοξε Φαραώ! Είμαι η Μακιμετέ, η λεγόμενη Μακέντα, κόρη του βασιλιά της Συμμένης Άνγκουέμπο. Ευαρεστήσου να δεχτής αυτά τά δώρα, που οι σκλάβοι μου φέρουν για σένα από τη μακρινή χώρα μου.

Τρία κιβώτια από έβανο στολισμένα με χρυσάφι κι' ελεφαντοκόκκαλο, κουβαλήθηκαν μπροστά στο θρόνο κι' άνοίχτηκαν με τη σειρά. Το πρώτο είχε μέσα τόν δώδεκα ραβδίνα χρυσάφι και δώδεκα άνημο.

— Αυτό είναι το δώρο που σου κάνει ο πατέρας μου.

Το δεύτερο ήταν τόπια από μεταξωτό ύφανμα με θαυμαστά χρώματα, που οι σκλάβοι ζευγίλανε μπροστά στα έγκθαμα μάτια του βασιλιά.

— Αυτό είναι το δώρο, που η βασίλισσα Ραχίλ, η μητέρα μου, προσέφερε για τη σεραστή μητέρα σου, ο Φαραώ.

Το περιεχόμενο του τρίτου πατάκριβου κουτιού δέν φάνηκε άκόμη, γιατί κάτω από τό πρώτο σκέπασμα ήταν ένα δεύτερο, που είχε μία μικρή τρύπα.

Με την βοήθεια ενός μικροσκοπικού κλειδιού η Μακιμετέ άνοιξε το κουτί κι' έβγαλε από εκεί μία μακρούα, μία πολύ μακρούα και λεπτή χρυσή αλυσίδα, που με ένα πομπό χρυσόγελο η κόρη με τό στήθια σαν λειονόνα πύλιζε γόνατά στα μπράτσα της και τη λεπτή της τάγια.

— Αυτή η αλυσίδα παριστάνει τούς δεσμούς του αιγυπτιακού και του συμενικού λαού.

— Πολύ καλά, κι' όταν τελειώση η άλυσίδα :

— Γέλασε :

— Ποτέ !

— Και τί σημαίνει αυτό τό σύμβολο ;

— Αυτή η αλυσίδα, ο Φαραώ, παριστάνει τόν δεσμό μας, που δέν έχει ποτέ τέλος.

— Άλλά τέλος, ποτέ θα δώ τό περιεχόμενο του κουτιού :

— Σε μία στιγμή.

Είχαν έρθει στη Θήβα με τίς Έκατό Πόλες, τη μεγάλη σαν δέκα πόλεις για να τελειοποιηθῇ στη σπουδή της και να μάθῃ να βασίλευη. Εθήμεν εκεί τέσσερα χρόνια.

— Η Φαραώ-Μητέρα, δέν έδινε χωρίς κάποια άνησυχία την έγκατάστασι της πανώμορφης πριγκήπισσας στην αλή της αλυσίδας γυναικός της. Ο Φαραώ ήταν χήρος και η μητέρα του ήθελε να τόν παντρεύη με μία πριγκήπισσα—ένος γάμου με άνυπολόγητα πολιτικά όφελήματα.

— Ο όρκος της παρθενίας, για τόν όποιον μίλησε η Μακέντα, δέν ήταν παραμυθία. Ζητήθηκε από τόν μεγάλο Ραββίνο της Αζόμης, την ήμερα που ο βασιλιάς Άνγκουέμπο είχε έγκαταστήσει την κόρη του διάδοχο του θρόνου. Ποτέ, κανείς άνδρας δέν θα μπορούσε να νυμφευθῇ την Μακέντα, την Παντοκράτορα Πέρλα.

Και κατ' αλήθεια τίς σπουδές της, από τίς σχολές εκείνες που τόσο ήκιμαζαν τότε στην Αιγύπτο και που είχαν γιά σκοπό τους την εκμάθησι στις κόρες τών Αιγυπτίων της τέχνης του έρωτα. Στη σχολή αυτή η Φαραώ-Μητέρα έδινε μεγάλη σημασία, γιατί έλεγε, πώς η πίστι του σούζου εξασφαλίζεται όταν η σούζος έξερη καλά την τέχνη της Ήδονης.

— Απ' τά πρώτα κι' άλλες μαθήματα η Μακέντα σπούδασε κι' έφυγε από τη σχολή, γιατί ένας από τούς «καθηγητές» της την έσφιξε πολύ σφιχτά σε μία «κοκκίτη».

— Τρέξε στη βασιλική πόρτα κλαίοντας :

— Ή Φαραώ-Μητέρα, δέν μπορώ να γυρίσω εκεί ψηλά, στά βουνά μας, κοντά στον πατέρα μου... Πά ρίχνω τό έσκαλο, τρέχω τό έδαφος, να πηγαίνω να κυνηγά το γαζέλα, να ποιά πράγματα αρμυρίζουν στην Μακέντα. Όχι, αυτή η τέχνη που μάθαιναν στη Θερβάντα, που με κάνει να όποφέρω μ' ένα τρόπο, που δέν μπορώ να νιώσω.

— Η Φαραώ-Μητέρα χάδεψε γλυκά τό φιλογερό κορίτσι.

— Ηούλασε, κόρη μου. Από δώ και πέρα δέν θα ξαναπάς στά μαθήματα αυτά. Τρέχα στά βουνά και στά όρη, αλλά μη μου ξαναπείς πώς θέλεις να φύγης, γιατί η άγωγή σου δέν τελειώσει, κι' άκόμη γιατί μου έγινε πολύ άγαπητή.

— Μείνε άγνη, ο Μακέντα, γίνου δυνατή, έξανά. Πιο καθαρή από μία πέρλα, πιο δυνατή από έναν άνδρα.

— Θα μείνω άγνη, θα γίνω δυνατή, έπαυέλας η κόρη σου παντοκράτειρα.

— Γίνου μεγάλη! Δείξε στον Ήκπληκτο κόσμο τί μπορεί να κάνει μία γυναίκα!...

— Δά γίνω μεγάλη!...

— Το έερο αυτό βασίλειο που άνοθεύω στά χέρια σου πρέπει να τό μεγαλώσης άκόμη! Το βλέμμα μιάς Έβραίας βασιλίσσας δέν πρέπει να σταματά στα σύνορα του κράτους της. Πρέπει να έκτείνεται παντού, όπου είναι Έβραίοι. Κύτταξε στο Βορρά, Μακιμετέ. Έκεί κάτω βόσκονται εύτυχισμένες γόρες, στις όποιες βασιλεύει ο βασιλιάς Δαυίδ. Ο Δαυίδ μεγάλωσε τη χώρα του προς τό Νότο. Η βασίλισσα της Συμμένης πρέπει να την μεγαλώση προς τό Βορρά. Προς τό Βορρά...

— Η φωνή του βασιλιά που πείθνε έγινε πιο άσθενη και τά μάτια του προσηλάνθηκαν μ' ένταση σε κάποιο άόρατο σημείο.

— Έλα πιο κοντά, Μακιμετέ, πιο κοντά πε, γόρη, στο μυαλό σου... που πρέπει άκόμη να σου πώ... την σκέψη... που πρέπει να ένωσης, Μακιμετέ... να ένωσης εκείνο που διήρσαν... να μην έχρης, παρά μία μόνο σκέψη... πιά...

Οι λέξεις είχαν γίνει σχεδόν άκατάληπτες. Ο Άνγκουέμπο έκαμε μία ότατη προσπάθεια. Σηκώθηκε στο κρεβάτι του και η Μακέντα υπόρρεσε ν' άκουση την τελευταία όβληση του πατέρα της, που θα άδηλούσε τη ζωή της :

— Να μην έχρης παρά μία μόνη σκέψη, μία μόνη ψυχή!

— Άλλά έξανά εκείνη χύθηκε στο κρεβάτι ορλιάζοντας.

Στόν ούρανό της Συμμένης είχε μόλις φαγή ο λαμπρός κομήτης, που άθάπαρνε την ψυχή του Προφήτη-Βασιλιά, να την φέρη στο άπειρο του ούρανού...

Οι γιορτές της στέφμεως της Μακιμετέ, που έγιναν έκατον και μία μέρες μετά τό θάνατο του Άνγκουέμπο, ήταν μιάς άφάνταστης μεγαλοπρέπειας. Κάτω από ένα τεράστιο ούρανό είχε σητήθῃ μιά έξέσρα πάσης τής γης, από τήν άριστη ένας αλάντρος θρόνο. Οι πολέμισται της φρουράς είχαν παραταχθῇ στο δρόμο που περιούσε ο λαός,

μασία, γιατί έλεγε, πώς η πίστι του σούζου εξασφαλίζεται όταν η σούζος έξερη καλά την τέχνη της Ήδονης.

— Απ' τά πρώτα κι' άλλες μαθήματα η Μακέντα σπούδασε κι' έφυγε από τη σχολή, γιατί ένας από τούς «καθηγητές» της την έσφιξε πολύ σφιχτά σε μία «κοκκίτη».

— Τρέξε στη βασιλική πόρτα κλαίοντας :

— Ή Φαραώ-Μητέρα, δέν μπορώ να γυρίσω εκεί ψηλά, στά βουνά μας, κοντά στον πατέρα μου... Πά ρίχνω τό έσκαλο, τρέχω τό έδαφος, να πηγαίνω να κυνηγά το γαζέλα, να ποιά πράγματα αρμυρίζουν στην Μακέντα. Όχι, αυτή η τέχνη που μάθαιναν στη Θερβάντα, που με κάνει να όποφέρω μ' ένα τρόπο, που δέν μπορώ να νιώσω.

— Η Φαραώ-Μητέρα χάδεψε γλυκά τό φιλογερό κορίτσι.

— Ηούλασε, κόρη μου. Από δώ και πέρα δέν θα ξαναπάς στά μαθήματα αυτά. Τρέχα στά βουνά και στά όρη, αλλά μη μου ξαναπείς πώς θέλεις να φύγης, γιατί η άγωγή σου δέν τελειώσει, κι' άκόμη γιατί μου έγινε πολύ άγαπητή.

— Μείνε άγνη, ο Μακέντα, γίνου δυνατή, έξανά. Πιο καθαρή από μία πέρλα, πιο δυνατή από έναν άνδρα.

— Θα μείνω άγνη, θα γίνω δυνατή, έπαυέλας η κόρη σου παντοκράτειρα.

— Γίνου μεγάλη! Δείξε στον Ήκπληκτο κόσμο τί μπορεί να κάνει μία γυναίκα!...

— Δά γίνω μεγάλη!...

— Το έερο αυτό βασίλειο που άνοθεύω στά χέρια σου πρέπει να τό μεγαλώσης άκόμη! Το βλέμμα μιάς Έβραίας βασιλίσσας δέν πρέπει να σταματά στα σύνορα του κράτους της. Πρέπει να έκτείνεται παντού, όπου είναι Έβραίοι. Κύτταξε στο Βορρά, Μακιμετέ. Έκεί κάτω βόσκονται εύτυχισμένες γόρες, στις όποιες βασιλεύει ο βασιλιάς Δαυίδ. Ο Δαυίδ μεγάλωσε τη χώρα του προς τό Νότο. Η βασίλισσα της Συμμένης πρέπει να την μεγαλώση προς τό Βορρά. Προς τό Βορρά...

— Η φωνή του βασιλιά που πείθνε έγινε πιο άσθενη και τά μάτια του προσηλάνθηκαν μ' ένταση σε κάποιο άόρατο σημείο.

— Έλα πιο κοντά, Μακιμετέ, πιο κοντά πε, γόρη, στο μυαλό σου... που πρέπει άκόμη να σου πώ... την σκέψη... που πρέπει να ένωσης, Μακιμετέ... να ένωσης εκείνο που διήρσαν... να μην έχρης, παρά μία μόνο σκέψη... πιά...

Οι λέξεις είχαν γίνει σχεδόν άκατάληπτες. Ο Άνγκουέμπο έκαμε μία ότατη προσπάθεια. Σηκώθηκε στο κρεβάτι του και η Μακέντα υπόρρεσε ν' άκουση την τελευταία όβληση του πατέρα της, που θα άδηλούσε τη ζωή της :

— Να μην έχρης παρά μία μόνη σκέψη, μία μόνη ψυχή!

— Άλλά έξανά εκείνη χύθηκε στο κρεβάτι ορλιάζοντας.

Στόν ούρανό της Συμμένης είχε μόλις φαγή ο λαμπρός κομήτης, που άθάπαρνε την ψυχή του Προφήτη-Βασιλιά, να την φέρη στο άπειρο του ούρανού...

Οι γιορτές της στέφμεως της Μακιμετέ, που έγιναν έκατον και μία μέρες μετά τό θάνατο του Άνγκουέμπο, ήταν μιάς άφάνταστης μεγαλοπρέπειας. Κάτω από ένα τεράστιο ούρανό είχε σητήθῃ μιά έξέσρα πάσης τής γης, από τήν άριστη ένας αλάντρος θρόνο. Οι πολέμισται της φρουράς είχαν παραταχθῇ στο δρόμο που περιούσε ο λαός,

μασία, γιατί έλεγε, πώς η πίστι του σούζου εξασφαλίζεται όταν η σούζος έξερη καλά την τέχνη της Ήδονης.

— Απ' τά πρώτα κι' άλλες μαθήματα η Μακέντα σπούδασε κι' έφυγε από τη σχολή, γιατί ένας από τούς «καθηγητές» της την έσφιξε πολύ σφιχτά σε μία «κοκκίτη».

— Τρέξε στη βασιλική πόρτα κλαίοντας :

— Ή Φαραώ-Μητέρα, δέν μπορώ να γυρίσω εκεί ψηλά, στά βουνά μας, κοντά στον πατέρα μου... Πά ρίχνω τό έσκαλο, τρέχω τό έδαφος, να πηγαίνω να κυνηγά το γαζέλα, να ποιά πράγματα αρμυρίζουν στην Μακέντα. Όχι, αυτή η τέχνη που μάθαιναν στη Θερβάντα, που με κάνει να όποφέρω μ' ένα τρόπο, που δέν μπορώ να νιώσω.

— Η Φαραώ-Μητέρα χάδεψε γλυκά τό φιλογερό κορίτσι.

— Ηούλασε, κόρη μου. Από δώ και πέρα δέν θα ξαναπάς στά μαθήματα αυτά. Τρέχα στά βουνά και στά όρη, αλλά μη μου ξαναπείς πώς θέλεις να φύγης, γιατί η άγωγή σου δέν τελειώσει, κι' άκόμη γιατί μου έγινε πολύ άγαπητή.

— Μείνε άγνη, ο Μακέντα, γίνου δυνατή, έξανά. Πιο καθαρή από μία πέρλα, πιο δυνατή από έναν άνδρα.

— Θα μείνω άγνη, θα γίνω δυνατή, έπαυέλας η κόρη σου παντοκράτειρα.

— Γίνου μεγάλη! Δείξε στον Ήκπληκτο κόσμο τί μπορεί να κάνει μία γυναίκα!...

— Δά γίνω μεγάλη!...

— Το έερο αυτό βασίλειο που άνοθεύω στά χέρια σου πρέπει να τό μεγαλώσης άκόμη! Το βλέμμα μιάς Έβραίας βασιλίσσας δέν πρέπει να σταματά στα σύνορα του κράτους της. Πρέπει να έκτείνεται παντού, όπου είναι Έβραίοι. Κύτταξε στο Βορρά, Μακιμετέ. Έκεί κάτω βόσκονται εύτυχισμένες γόρες, στις όποιες βασιλεύει ο βασιλιάς Δαυίδ. Ο Δαυίδ μεγάλωσε τη χώρα του προς τό Νότο. Η βασίλισσα της Συμμένης πρέπει να την μεγαλώση προς τό Βορρά. Προς τό Βορρά...

— Η φωνή του βασιλιά που πείθνε έγινε πιο άσθενη και τά μάτια του προσηλάνθηκαν μ' ένταση σε κάποιο άόρατο σημείο.

— Έλα πιο κοντά, Μακιμετέ, πιο κοντά πε, γόρη, στο μυαλό σου... που πρέπει άκόμη να σου πώ... την σκέψη... που πρέπει να ένωσης, Μακιμετέ... να ένωσης εκείνο που διήρσαν... να μην έχρης, παρά μία μόνο σκέψη... πιά...

Οι λέξεις είχαν γίνει σχεδόν άκατάληπτες. Ο Άνγκουέμπο έκαμε μία ότατη προσπάθεια. Σηκώθηκε στο κρεβάτι του και η Μακέντα υπόρρεσε ν' άκουση την τελευταία όβληση του πατέρα της, που θα άδηλούσε τη ζωή της :

— Να μην έχρης παρά μία μόνη σκέψη, μία μόνη ψυχή!

— Άλλά έξανά εκείνη χύθηκε στο κρεβάτι ορλιάζοντας.

Στόν ούρανό της Συμμένης είχε μόλις φαγή ο λαμπρός κομήτης, που άθάπαρνε την ψυχή του Προφήτη-Βασιλιά, να την φέρη στο άπειρο του ούρανού...

Οι γιορτές της στέφμεως της Μακιμετέ, που έγιναν έκατον και μία μέρες μετά τό θάνατο του Άνγκουέμπο, ήταν μιάς άφάνταστης μεγαλοπρέπειας. Κάτω από ένα τεράστιο ούρανό είχε σητήθῃ μιά έξέσρα πάσης τής γης, από τήν άριστη ένας αλάντρος θρόνο. Οι πολέμισται της φρουράς είχαν παραταχθῇ στο δρόμο που περιούσε ο λαός,

ταί πάνω στη σάρκα της τό λυπημένο βλέμμα του Ντομίντο.

Και γιά πολύ αυτό τό βλέμμα την παρακολούθησε, καθώς έφευγε μέσα στην έρημο.

Μία μεγάλη λύπη την περιέμενε στην Αζόμ. Ο πατέρας της, ο βασιλιάς-προφήτης Άνγκουέμπο είχε πέσει βαρειά άρρωστος, όταν εκείνη έλειπε. Και ο άσπρονόμος του παλατιού είχε διαβάσει στά βόθρεα του στερεώματος τό πλησίονα μιάς άστρικής έπαναστάσεως που θα προημενόσε τό θάνατο του βασιλιά.

Η Μακέντα βρόσκετα στά πόδια του κρεβατιού του άρρώστου :

— Σήκωσε τό πρόσωπό σου, κόρη πολυαγαπημένη και τέντωσε τ' αυτιά σου ν' άκούσης τόν πατέρα σου. Έχει να σου πῇ πράγματα μυστικά...

Η διήγησις του Άνγκουέμπο διήρκεσε γιά πολύ. Ήταν η ιστορία του λαού των Έβραίων, που χάνει τις ρίζες της στο Σκοιά, τών Περσώνων, άρχισε από τήν καταδίωξη του Μωυσή και τών ανιτρόφων του από τά στρατεύματα του Φαραώ κι' έρθανε μέχρις αὐτόν, τόν Άνγκουέμπο. Και τώρα έμελλε να συνεχισθῇ στο πρόσωπό της, γιατί παρ' όλη την έπιθυμία του ο Άνγκουέμπο δέν μπόρεσε ν' άποκτήσει τόν πολυπόθητο γυιό. Στα θεία σχέδια δέν ήταν γραμμένο η Ραχίλ να τού δώρη ένα άγόρι. Τώρα η Ραχίλ έχει πεθάνει και η Μακιμετέ μείνει η μόνη κόρη του προφήτη κι' αυτό τό σώμα τό θουμισσό, έλλοιμονο! δέν θα δεχότανε ποτέ τό σπέρμα της ζωής! Αὐτός ήταν ο όρος, που έπέβαλαν οι Ιερείς στην κληρονομία του θρόνου του βασιλιά.

Ο Άνγκουέμπο σάπιασε. Μέσα του μία θανάσιμη θλίψη τόν συγκλόνισε γιά τόν άπάνθρωπο όρο. Άλλά ήξερε να κούβη τις ψυχικές του καταστάσεις.

Κόρη μου πολυαγαπημένη, έξέρεις γιατί ο Ραββίνος διέταξαν να όρκισθῇς τόν όρκο της παρθενίας πάνω στη Σκηνή του Μωρτρίου ;

— Ναί, πατέρα, τό έξέρω. Είναι γιά να μείνω κλεισμένη στη σάρκα και στο πνεύμα μου, έμπε υπερήφανη.

— Κι' άκόμη :

— Γιά να μη μωρέση ξένος πρίγκηπας να έπηρεάση τις σκέψεις μου, να έμεινε λιγώτερο δυνατή κι' υπερήφανη, γιατί θυμήθηκε τη γλυκεία μορφή του Ντομίντο.

— Απαντάς καλά, Μακέντα, αλλά όπάρχει κάποιος λόγος βαθέτερος. Ο θρόνος, ο θρόνος ενός βασιλιά και μιάς βασιλίσσας. Είναι υπερφυσικός, είναι ιερός σαν βωμό. Γιατί η δόξα που σου διαβράζει μού έρχεται από τό Θεό και δε ήταν άσχετες άρθρες η άνοχη κανονικά μ' ένα από τούς βασιλιάδες αυτούς, που όλοι τους είναι έβδολοκάρες.

Ο Άνγκουέμπο σάπιασε ξανά. Τά έπιχειρήματα, με τά όποια άλλοτε τόν είχαν παραπεισει οι Ιερείς, τό λογικό του δέν τά είχε ποτέ άποδεχθῇ σαν σωστά...

— Μείνε άγνη, ο Μακέντα, γίνου δυνατή, έξανά. Πιο καθαρή από μία πέρλα, πιο δυνατή από έναν άνδρα.

— Θα μείνω άγνη, θα γίνω δυνατή, έπαυέλας η κόρη σου παντοκράτειρα.

— Γίνου μεγάλη! Δείξε στον Ήκπληκτο κόσμο τί μπορεί να κάνει μία γυναίκα!...

— Δά γίνω μεγάλη!...

— Το έερο αυτό βασίλειο που άνοθεύω στά χέρια σου πρέπει να τό μεγαλώσης άκόμη! Το βλέμμα μιάς Έβραίας βασιλίσσας δέν πρέπει να σταματά στα σύνορα του κράτους της. Πρέπει να έκτείνεται παντού, όπου είναι Έβραίοι. Κύτταξε στο Βορρά, Μακιμετέ. Έκεί κάτω βόσκονται εύτυχισμένες γόρες, στις όποιες βασιλεύει ο βασιλιάς Δαυίδ. Ο Δαυίδ μεγάλωσε τη χώρα του προς τό Νότο. Η βασίλισσα της Συμμένης πρέπει να την μεγαλώση προς τό Βορρά. Προς τό Βορρά...

— Η φωνή του βασιλιά που πείθνε έγινε πιο άσθενη και τά μάτια του προσηλάνθηκαν μ' ένταση σε κάποιο άόρατο σημείο.

— Έλα πιο κοντά, Μακιμετέ, πιο κοντά πε, γόρη, στο μυαλό σου... που πρέπει άκόμη να σου πώ... την σκέψη... που πρέπει να ένωσης, Μακιμετέ... να ένωσης εκείνο που διήρσαν... να μην έχρης, παρά μία μόνο σκέψη... πιά...

Οι λέξεις είχαν γίνει σχεδόν άκατάληπτες. Ο Άνγκουέμπο έκαμε μία ότατη προσπάθεια. Σηκώθηκε στο κρεβάτι του και η Μακέντα υπόρρεσε ν' άκουση την τελευταία όβληση του πατέρα της, που θα άδηλούσε τη ζωή της :

— Να μην έχρης παρά μία μόνη σκέψη, μία μόνη ψυχή!

— Άλλά έξανά εκείνη χύθηκε στο κρεβάτι ορλιάζοντας.

Στόν ούρανό της Συμμένης είχε μόλις φαγή ο λαμπρός κομήτης, που άθάπαρνε την ψυχή του Προφήτη-Βασιλιά, να την φέρη στο άπειρο του ούρανού...

Οι γιορτές της στέφμεως της Μακιμετέ, που έγιναν έκατον και μία μέρες μετά τό θάνατο του Άνγκουέμπο, ήταν μιάς άφάνταστης μεγαλοπρέπειας. Κάτω από ένα τεράστιο ούρανό είχε σητήθῃ μιά έξέσρα πάσης τής γης, από τήν άριστη ένας αλάντρος θρόνο. Οι πολέμισται της φρουράς είχαν παραταχθῇ στο δρόμο που περιούσε ο λαός,

μασία, γιατί έλεγε, πώς η πίστι του σούζου εξασφαλίζεται όταν η σούζος έξερη καλά την τέχνη της Ήδονης.

— Απ' τά πρώτα κι' άλλες μαθήματα η Μακέντα σπούδασε κι' έφυγε από τη σχολή, γιατί ένας από τούς «καθηγητές» της την έσφιξε πολύ σφιχτά σε μία «κοκκίτη».

ΣΚΛΑΒΕΣ ΒΟΥΤΗΓΜΕΝΕΣ

ΥΠΟ MARTHE RAVENNE

‘Η ζωή τής γυναίκας είναι...

Οι προαιώνιες παραδόσεις των λαών έμποτιζονται βροδύτατα από τας προόδους της σύγχρονης ζωής. ‘Η πνοή της ελευθερίας, που αναπνέουν, σαν τη φυσική ατμόσφαιρά τους, οι γυναίκες της Ευρώπης, δεν είχαν ακόμα διεισδύσει σ’ όλες τις — χλωδικές ή πενιχρές — κατοικίες.

‘Ενα γυναικείο γαλλικό περιοδικό, ενδιαφερόμενο για τις συνθήκες της ζωής όλων των γυναικών του κόσμου, παρουσιάζει στους αναγνώστες του έναν πίνακα, πολύχρωμο σαν τα πετράδια που φορούν οι άρσιες σκλάβες, φλογερό σαν τις λαμπάδες των ιαών, μυσηριώδη σαν τους βαθύκοιτους κήπους των παλατιών, που πάλαι διαδοχικά από φρίκη και ανθρώπινο οίκτο... ή κραδαινείται ελαφρά στο πέραςμα του έρωτος.

Πόσα δράματα παίζονται, πίσω από την πόρτα των νυκτών της ‘Ανατολής! Πόσα μουσικά δάκρυα μουσκεύουν άρατα λαγγυμένα μάτια! ‘Η μοίρα των γυναικών είναι σαν τα ζώα στα χέρια ενός παίκτη. Σπανιότερες είναι οι ημέρες όπου η τύχη κερδίζει το παι γνίδι!

ΠΝΔΙΕΣ... μαγεία, ούρανος κα-
ταγάλανος, ναοί χρυσοί,
ταξια με θόλους, μαρμάρι-
να παλάτια με εσωτερικά
γεωδία πολυτιμες πέτρες, παγώδες
δοντελλένες, βαρεία άρώματα, άνθη,

εξωτικές συνοδεί-
ες από έλεφαντες
στολισμένους σαν
κούκλες, πλούτος
χρωμάτων, μαγεία
φεγγαρόλουστ ω ι
κήπων...

‘Ινδίες... ‘Ορα-
μα πιδ φανταγε-
ρο κι απ’ την ψευ-
δαίσθησι που δη-
μιουργεί το γασί,
δνειρο εξωτικό
που ανασταίνει τις

λότητες πέτρες. Περνούν οι χήρες,
λευκά φαντάσματα, τυλιγμένα μέσα
στο σάββατο του πένθους των. Οι μα-
γαράνες βουτηγμένες στα μπυρίλντια,
τά μαργαριτάρια και τα πολύτιμα πε-
τράδια, οι χορεύτριες με τους πέπλους

των και οι χωρικοί
που σύρον πίσω
τους ένα μάστο από
παιδιά.

Διαβαίνουν μυ-
στηριώδεις με ύ-
φος περίφροντι κά-
τω απ’ το βάρος
του πεπρωμένου
των.

Ποιά τάχα δνει-
ρα ν’άναδύνουν τις
καρδίες τους; Ποι-
ές σκέψεις άνατταν

ΤΡΙΑ ΠΟΛΥΤΙΜΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ

‘Ιδού μια έλληνική ιστορία τριών κο-
ριτσιών, τριών αδελφών. Μέσα στις
γραμμές τους θα βρήτε όλα τα ήθη
των ‘Ινδιών.

‘Ονομάζονται Ράντα, Μύρα και Σαν-
γιούκτα. Είναι τρία πολύτιμα άνθη
μιάς οικογενείας που ανήκει στην ά-
νώτερη, από τις πολυάριθμες φυλές
που εδημιούργησε, το τερατούργημα
αυτό, που καλείται ‘Ινδουισμός.

‘Η Σανγιούκτα είναι μόλις 15 χρό-
νων. Έχει στήθια μαρμάρινα, μάτια
βελούδινα που καίνε, και το άφρόδι-
το και σαρκόδεσ στόμα της είναι ένας
σοστός κάλλικας άνθους.

‘Η Μύρα, αν ζούσε στην Ευρώπη,
θάταν ακόμη μαθητριάδα στο γυμνά-
σιο, είναι μόλις 12 ετών. Στη χώρα δ-
μως των μαγαραγιώνων ή ηλικία α-
τή είναι ηλικία γάμου.

‘Η Ράντα, αυτή είναι ακόμη παιδί,
μια μικρή χαριτωμένη γελαστή κουκί-
τσα μόλις 8 ετών.

Σύμφωνα με τους νόμους της λα-
τρείας του Σίβα και του Βισνού άνε-
τράφηκαν και οι τρεις με την αυστη-
ρομηνία, όχι του έρωτα, (ή βίαια αυτή
λέξις δεν αποδίδει πλήρως τη σημα-
σία της μυστικοπαθούς ένωσης, την
όποια αποτελεί διά τους ‘Ινδούς, ο
γάμος), αλλά της ημέρας κατά την ό-
ποιαν θαφρόντουσαν στην ηλικία να
αποκτήσουν ένα σύζυγο, που θα τις έ-
κανε υπήτερες.

Τό να γίνει μητέρα ή ‘Ινδύ, αυτό ά-
ποτελεί την εκπλήρωσι του μεγαλειέ-
ρου καθήκοντός της. Ζη τη νεανική της
ηλικία με μόνο όνειρο να αποκτήση
παιδιά.

Παιδιά; Για να έκφορασθούνε καλ-
λίτερα αγόρια! Τι είναι για τους ‘Ιν-
δούς μια κοπέλλα; ‘Ενας άνδρας που
έχει όλο κορίτσια και κανένα αγόρι έ-
χει την έλπιδα να πάη κάποτε στους
ούρανους; ‘Οχι. ‘Η
γυναίκα δεν είνε
παρά το άπλο όρ-
γανο της διμυο...

‘Ηλθε τέλος ή ημέρα των γάμων.
Τά τρία κοριτσόπουλα στολίσθηκαν
με βαρύτιμα κοσμήματα και φαντα-
γχερά φουστάνια και ώδηγήθησαν
στην αίθουσα που άνέμεναν οι γαμπροί
καθένας πίσω από
το πέπλο του.
Για πρώτη φορά
θα έβλεπαν τον

γάμο, που αποτελεί την βασική πράξη
της μυστικοπαθούς ζωής των ‘Ινδιών.
Είναι άπλούστατα ο κάλυς που θα δε-
χθί το σπέρμα και δεν είναι τίποτε
μπροστά στον εύλαβουμενο αυτό με-
γάλο θεό, τον ‘Αρρενα.

‘Ο γάμος. Σ’ αυτόν τριγυρνούν τα δ-
νειρα της Σανγιούκτας, της Μύρας
και της Ράντα. ‘Ο γάμος εις τον όποι-
ον δεν έχουν καμμία πρωτοβουλία. Οι
γονείς των έχουν άπόλυτο το δικαίωμα
της έκλογής του συζύγου των.

Μια ημέρα ο πατέρας των τους ά-
νήγγειλε πώς βρήκε τους γαμπρούς
των. ‘Ησαν και οι τρεις πλούσιοι και
ισχυροί απόγονοι της άριστοκρατίας
των βραχμάνων.

Τά τρία κορίτσια δεν έπρόκειτο πο-
τέ πριν του γάμου να ‘Ιδούν τους έ-
κλεκτούς των, ο πατέρας των όμως,
πρό της περιγενείας των, συγκατατί-
θεται να τους δώσει μερικά έξηγή-
σεις: ‘Η Σανγιούκτα θα ένυμφευτο
ένα νεαρόν σαν αυτή. ‘Η Μύρα θα έν-
υμφευτο ένα γόνιο άριστοκρατικότα-
της οικογενείας, αλλά κάπως ήλικιω-
μένο. ‘Ο άριστοκράτης σου, της λέγει
ο πατέρας της, είναι ήλικίας 65 ετών,
άλλ’ αυτό δεν έχει σημασία: —

‘Εσύ, Μύρα μου! είσαι εύτυχισμέ-
νη, θα γίνης μια μεγάλη κυρά.

‘Η Ράντα είναι πολύ μικρή ακόμη
για να άντιληφθί την εύτυχία της, ο
σύζυγός της είναι πριγκιπικής κατα-
γωγής, ένας πατριάρχης με κατέλευ-
κη γενειάδα, ευθέτηνης σαν κύκλος και
με πολύ νεανική καρδιά, αφού δεν ζή
παρά για να κάνει μια μέρα δικό του
αυτό το μπουμπούκι.

‘Ηλθε τέλος ή ημέρα των γάμων.
Τά τρία κοριτσόπουλα στολίσθηκαν
με βαρύτιμα κοσμήματα και φαντα-
γχερά φουστάνια και ώδηγήθησαν
στην αίθουσα που άνέμεναν οι γαμπροί
καθένας πίσω από
το πέπλο του.
Για πρώτη φορά
θα έβλεπαν τον

γάμο, που αποτελεί την βασική πράξη
της μυστικοπαθούς ζωής των ‘Ινδιών.
Είναι άπλούστατα ο κάλυς που θα δε-
χθί το σπέρμα και δεν είναι τίποτε
μπροστά στον εύλαβουμενο αυτό με-
γάλο θεό, τον ‘Αρρενα.

‘Ο γάμος. Σ’ αυτόν τριγυρνούν τα δ-
νειρα της Σανγιούκτας, της Μύρας
και της Ράντα. ‘Ο γάμος εις τον όποι-
ον δεν έχουν καμμία πρωτοβουλία. Οι
γονείς των έχουν άπόλυτο το δικαίωμα
της έκλογής του συζύγου των.

Μια ημέρα ο πατέρας των τους ά-
νήγγειλε πώς βρήκε τους γαμπρούς
των. ‘Ησαν και οι τρεις πλούσιοι και
ισχυροί απόγονοι της άριστοκρατίας
των βραχμάνων.

Τά τρία κορίτσια δεν έπρόκειτο πο-
τέ πριν του γάμου να ‘Ιδούν τους έ-
κλεκτούς των, ο πατέρας των όμως,
πρό της περιγενείας των, συγκατατί-
θεται να τους δώσει μερικά έξηγή-
σεις: ‘Η Σανγιούκτα θα ένυμφευτο
ένα νεαρόν σαν αυτή. ‘Η Μύρα θα έν-
υμφευτο ένα γόνιο άριστοκρατικότα-
της οικογενείας, αλλά κάπως ήλικιω-
μένο. ‘Ο άριστοκράτης σου, της λέγει
ο πατέρας της, είναι ήλικίας 65 ετών,
άλλ’ αυτό δεν έχει σημασία: —

‘Εσύ, Μύρα μου! είσαι εύτυχισμέ-
νη, θα γίνης μια μεγάλη κυρά.

‘Η Ράντα είναι πολύ μικρή ακόμη
για να άντιληφθί την εύτυχία της, ο
σύζυγός της είναι πριγκιπικής κατα-
γωγής, ένας πατριάρχης με κατέλευ-
κη γενειάδα, ευθέτηνης σαν κύκλος και
με πολύ νεανική καρδιά, αφού δεν ζή
παρά για να κάνει μια μέρα δικό του
αυτό το μπουμπούκι.

‘Ηλθε τέλος ή ημέρα των γάμων.
Τά τρία κοριτσόπουλα στολίσθηκαν
με βαρύτιμα κοσμήματα και φαντα-
γχερά φουστάνια και ώδηγήθησαν
στην αίθουσα που άνέμεναν οι γαμπροί
καθένας πίσω από
το πέπλο του.
Για πρώτη φορά
θα έβλεπαν τον

γάμο, που αποτελεί την βασική πράξη
της μυστικοπαθούς ζωής των ‘Ινδιών.
Είναι άπλούστατα ο κάλυς που θα δε-
χθί το σπέρμα και δεν είναι τίποτε
μπροστά στον εύλαβουμενο αυτό με-
γάλο θεό, τον ‘Αρρενα.

‘Ο γάμος. Σ’ αυτόν τριγυρνούν τα δ-
νειρα της Σανγιούκτας, της Μύρας
και της Ράντα. ‘Ο γάμος εις τον όποι-
ον δεν έχουν καμμία πρωτοβουλία. Οι
γονείς των έχουν άπόλυτο το δικαίωμα
της έκλογής του συζύγου των.

Μια ημέρα ο πατέρας των τους ά-
νήγγειλε πώς βρήκε τους γαμπρούς
των. ‘Ησαν και οι τρεις πλούσιοι και
ισχυροί απόγονοι της άριστοκρατίας
των βραχμάνων.

Τά τρία κορίτσια δεν έπρόκειτο πο-
τέ πριν του γάμου να ‘Ιδούν τους έ-
κλεκτούς των, ο πατέρας των όμως,
πρό της περιγενείας των, συγκατατί-
θεται να τους δώσει μερικά έξηγή-
σεις: ‘Η Σανγιούκτα θα ένυμφευτο
ένα νεαρόν σαν αυτή. ‘Η Μύρα θα έν-
υμφευτο ένα γόνιο άριστοκρατικότα-
της οικογενείας, αλλά κάπως ήλικιω-
μένο. ‘Ο άριστοκράτης σου, της λέγει
ο πατέρας της, είναι ήλικίας 65 ετών,
άλλ’ αυτό δεν έχει σημασία: —

‘Εσύ, Μύρα μου! είσαι εύτυχισμέ-
νη, θα γίνης μια μεγάλη κυρά.

‘Η Ράντα είναι πολύ μικρή ακόμη
για να άντιληφθί την εύτυχία της, ο
σύζυγός της είναι πριγκιπικής κατα-
γωγής, ένας πατριάρχης με κατέλευ-
κη γενειάδα, ευθέτηνης σαν κύκλος και
με πολύ νεανική καρδιά, αφού δεν ζή
παρά για να κάνει μια μέρα δικό του
αυτό το μπουμπούκι.

...ΣΤΑ ΒΑΘΗ ΤΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΩΝ ΙΝΔΙΩΝ

ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ

...μια σκλαβιά μέχρι θανάτου

έκλεκτό τους, που καλός καλός έπρεπε
από την έπομένη να αγαπήσουν.

‘Ο πέπλος των γαμπρών πέφτει και
τότε με τραγούδια και μουσική ή τρι-
πλή συνοδεία προύγερσε στο ναό.

Οι έσοτες του ‘Υμεναίου, εις τας ‘Ιν-
δίας, που αποτελεί την βασική πράξη
της μυστικοπαθούς ζωής των ‘Ινδιών.
Είναι άπλούστατα ο κάλυς που θα δε-
χθί το σπέρμα και δεν είναι τίποτε
μπροστά στον εύλαβουμενο αυτό με-
γάλο θεό, τον ‘Αρρενα.

Μια μέρα όμως οι δικοί της με δά-
κρυα στα μάτια και θρήνους την παίρ-
νουν στα χέρια.

—Μά τι συμβαίνει λαπόν; ‘Ο γέρος
άπέθανε. ‘Η Ράντα έχρηψε. Το πεπλώ-
μα της έπεσε.

δίας διαρκούν πολ-
λες ώρες. Αυτό δ-
μως δεν έχει ση-
μια. Τά κορίτσια ε-
ύθως ως άνεβούν τις
σκάλες του ναού γά-
νουν την ελευθερία
τους.

Γίνονται πιά κυρί-
ες, δηλαδή σκλάβες
της Αυτού Μεγαλειό-
τητος τού άνδρός. Εί-
ναι υποχρεωμένες να
σκεπάζουν το πρόσω-
πό τους και να φορέ-
σουν πέπλο. Θα ά-
κούν του λοιπού τη
ζωή γύρω τους σαν
μια μακρινή μου-
σική που σύντομα θα τις φοβίξη. ‘Εν-
τούτοις είναι φαίνεται, συνηθισμένες
στη σκλαβιά αυτή και ή Σανγιούκτα
δεν σκέπτεται παρά το σύζυγό, που
θα την κάνει ματρεσσα και σκλα-
βα του.

‘Οχι. Σ’ όλη τη ζωή της, το φάντα-
σμα του θα βαρύνει επί του πεπρωμέ-
νυ της και θα τη σηματοδότη με τη
μοιραία σφραγίδα κάθε βραχμάνου,
τη χηρεία.

Τώρα άρχίζει ο γολγοθάς της μι-
κρούλας Ράντα. Τού λοιπού δεν θάχη
κοσμήματα, ούτε πολυκόσμη φουστάνια,
μόνο της ρούχο θανάτου το λευκό
σάββατο, που ταιριάζει στις πενθοφο-
ρές χήρες.

‘Ο κόσμος θα την άποφύγει σαν τη
συμφορά και οι έγκυες θα τη μισούν
και θα τη φτύνουν σαν την κακία τους
μοίρα.

Δυστυχισμένη μικρούλα! ‘Ο άμεί-
λικτος άνδρας και ή παρόμοια των
‘Ινδιών τη δένει πίσω απ’ ένα πέπλο.
Δεν πρέπει να έλπιξη πώς θα ένανα-
παντρευθί και ι’ όλα ταύτα μόλις συ-
μπλήρωσε τα 14 χρόνια της.

Πέντε χρόνια έπέρασαν έκτοτε. ‘Η
μικρούλα Ράντα έγινε πιά μια χαρι-
τωμένη γλυκεία κι’όλθερμη κοπέλλα.
‘Ονειροποιεί!... ‘Αχ! πόσο θα ήθελε
ο σύζυγός της να μην είναι τόσο γέ-
ρος.

‘Η ημέρα όμως που θα πάη στο σπίτι
του πλησιάζει και αισθάνεται μια ά-
περαντή άθδια ανάμικτη με μια άφε-
λη υπερφάνεια γιατί θα γίνη τέλος
πριγκίπισσα.

‘Υπ’ αυτές τις συνθήκες ή μικρούλα
πλο της χήρας είχε μόλις συμπληρώ-
σει τα είκοσι χρόνια της. ‘Ηταν ά-
ρσασή ή νεότης άκτινοβολούσε στο πρό-
σωπό της και μια έσωτερική φλόγα
έκαε μεσ’ στις φλέβες της. ‘Η φρίκη
της ζωής, που πρόκειται να περάσει
την εξέγερση.

‘Αν τουλάχιστον είχε ένα παιδί, ή
ζωή της θάταν κάπως διαφορετική. ‘Η
χήρα που έφερε στον κόσμο ένα αγόρι
δεν θεωρείται και τόσο άξιοκαταφρό-
νητη. Δυστυχώς όμως γι’ αυτή, ο συ-
ζυγός της ήτο τόσο γέρος...

Τό μέλλον της διεγράφετο άπαισιό,
δπως και το μέλλον της παρθένου ά-
δελφής της.

‘Ηταν όμως γυναίκα και ο γάμος
της είχε διεγείρει τις αισθήσεις της.
Δεν ήθελε να ζήση ζώντας μέσα σ’
ένα τάφο, ήθελε να γαμή τη ζωή της
μ’ όλες τις δυνατότητες της, την καρδιά
της, μ’ όλο το πνεύμα της και τη σάρ-
κα της.

Κάποτε όταν ήταν μικρούλα είχε
μια φίλη την ‘Αμεσα που έγινε ‘Εντα-
βαντάσι, δηλαδή χορεύτρια σ’ ένα
ναό.

‘Αν ήγαινε κοντά της δεν θάβρισκε
ίσως κάποια παρηγοριά; ‘Η ‘Αμεσα ήτο
κόρη μιάς άριστο-
κρατικής οικογενείας, αλλά πτωχή.

‘Επειδή ο πατέρας της είχε πολλά κο-
ρίτσια και ή ίδια είχε κάποιο χορευτι-
κό ταλέντο, για να την ξεφορτωθί
την έκανε χορεύτρια και μια μέρα την
ώδηγησε στο ναό του Σίβα, του θεού
αυτού που κάνει τους ‘Ινδούς παρό-
φρονες από έρωτικό παροξυσμό κι’ έ-
κει έν μέσω προσευχών και ύμνων την
επάντρεψε με το θεό.

Μη φαντασθήτε πώς μια ‘Ενταβαντά-
σι είναι σαν μια καλόγρια δικιά μας
που παντρεύεται, τρόπος του λέγειν,
τον Χριστόν. ‘Ο θεός Σίβα έχει τον άν-
τιπρόσωπό του επί της γής κι’ αυτός
είναι ο βραχμάνος Ιερέας, που άσπασει
και γεύεται πρώτος, τους άγουρους
καρπούς που του προσφέρουν φτωχοί
γονείς.

Τού λοιπού ή ‘Αμεσα ήταν χορευ-
τρια, γόρφε μεσα στο ναό με τις χί-
λιες κολώνες, γορούς ήδονικούς και
σκόρπιζε τον έρωτισμό. ‘Ηταν πιά μια

Ποιός δρόμος όμως άνοίγεται στην
έκπαισταμένη αυτή κοπέλλα που
δεν ήθελε να ζήση ούτε σαν καλόγρια,
ούτε σαν σκλάβη;

Αυό: ‘Ο ναός που πήγε και ή άδελ-
φή της και ή Κάικα, ή συνουσία δι-
αλοή των πορνών.

Τίποτε άλλο δεν επιτρέπεται σε μια
πορνή την άτυχία να πεθάνη ο σύζυ-
γός της και να την άφήση νεά.

Έξερει τη βραμική ζωή της πόρνης
κι’ έν τούτοις επειδή ήθελε να ζήση έν-
καταλείπει το πατρίκό της και όδεύει
εις τον βόρβόρον. ‘Οδεύει νικημένη από
τις άδότης παραδόσεις της χώρας της
και από το πεπρωμένον της.

‘Η οικοδόσπουνα την δέχεται ευγνω-
μόνους. Χήρα! Βραχμάνια! και τό-
σο άρσας! ‘Ο Σίβα άς είναι ευλογη-
μένος.

Στη καινούργια ζωή της ή Μύρα συ-
νήνησε μια κοπέλλα, τη Σίτα.Μ’ όσον
ότι δέ ή καταγωγή τους ήταν πολύ
διαφορετική, αυτή μια βραχμάνια κι’
έκείνη κοπέλλα ενός φοικάρια, ήσαν
τις τύγες των.

‘Η Σίτα ήταν κόρη πατέρα άνήκον-
τος σε μια από τις πιο κατώτερες φυ-
λές των ‘Ινδιών, απ’ εκείνες που τρέ-
φονται με σούρες και άλλα παρυσία.
‘Ιταγώς, πέμπτης τάξης ήσαν οι ά-
κούγες πατέρας της και οικογενείας της
με πολλά κορίτσια, σαν ήταν ώρσας
άπεφαισε να την, πούλησι σε μια
συγγενή πολλά χορεύτρια, που διέ-
κρινε πώς ή Σίτα ήταν οικιασμένη για
τον έρωτα. ‘Η συγγενή αυτή την έ-
μαδε γορό και την τέγνη να άρσση
στούς άνδρες.Σε ηλικία 12 ετών ή Σί-
τα ήήρε γορό κι’ όλα τα μουσικά που
έρωσε.Αυτή ήταν όλη ή μόρφωσίς
της. ‘Εκτοτε ρίχτηκε βραρ των πολυ-
σίων που έφθαναν ως την ‘Εκκλησία για
να κορέσουν τις όρέξεις των.

‘Η Σίτα είναι εύλογιστη και τη δια-
κρίνει μια ιδιαίτερη χάρι. Εις τις κι-
νήσεις της έχει ένα φυσικό ρυθμό και
ή μουσική δίνει όπτερα στο φιδένιο
κορίτι της. Στην Ευρώπη ή στην Αμε-
ρική θα ήταν μια εξαιρετική βενετία.

Μέσα στη Κάικα όμως παρ’ όλα τα
βέ και βάρος έπαυσακάρθον τους γο-
ρούς της, δεν είναι παρά ένα κορίτσι...

‘Ακολουθούμενη από κάμπους άλ-
λες υπαλλήλους, έόρνεσε κατά και-
ρους στα παλάτια διάφορων πριγκί-
πων διηγούντο οι άταρσιιστοι γά-
μοι στην έξωτική αυτή χώρα και ή ά-
δελφή της.

Όταν έόρνεσε το μοιραίο λευκό πέ-
πλο της χήρας είχε μόλις συμπληρώ-
σει τα είκοσι χρόνια της. ‘Ηταν ά-
ρσασή ή νεότης άκτινοβολούσε στο πρό-
σωπό της και μια έσωτερική φλόγα
έκαε μεσ’ στις φλέβες της. ‘Η φρίκη
της ζωής, που πρόκειται να περάσει
την εξέγερση.

‘Αν τουλάχιστον είχε ένα παιδί, ή
ζωή της θάταν κάπως διαφορετική. ‘Η
χήρα που έφερε στον κόσμο ένα αγόρι
δεν θεωρείται και τόσο άξιοκαταφρό-
νητη. Δυστυχώς όμως γι’ αυτή, ο συ-
ζυγός της ήτο τόσο γέρος...

Τό μέλλον της διεγράφετο άπαισιό,
δπως και το μέλλον της παρθένου ά-
δελφής της.

‘Ηταν όμως γυναίκα και ο γάμος
της είχε διεγείρει τις αισθήσεις της.
Δεν ήθελε να ζήση ζώντας μέσα σ’
ένα τάφο, ήθελε να γαμή τη ζωή της
μ’ όλες τις δυνατότητες της, την καρδιά
της, μ’ όλο το πνεύμα της και τη σάρ-
κα της.

Κάποτε όταν ήταν μικρούλα είχε
μια φίλη την ‘Αμεσα που έγινε ‘Εντα-
βαντάσι, δηλαδή χορεύτρια σ’ ένα
ναό.

‘Αν ήγαινε κοντά της δεν θάβρισκε
ίσως κάποια παρηγοριά; ‘Η ‘Αμεσα ήτο
κόρη μιάς άριστο-
κρατικής οικογενείας, αλλά πτωχή.

‘Επειδή ο πατέρας της είχε πολλά κο-
ρίτσια και ή ίδια είχε κάποιο χορευτι-
κό ταλέντο, για να την ξεφορτωθί
την έκανε χορεύτρια και μια μέρα την
ώδηγησε στο ναό του Σίβα, του θεού
αυτού που κάνει τους ‘Ινδούς παρό-
φρονες από έρωτικό παροξυσμό κι’ έ-
κει έν μέσω προσευχών και ύμνων την
επάντρεψε με το θεό.

Μη φαντασθήτε πώς μια ‘Ενταβαντά-
σι είναι σαν μια καλόγρια δικιά μας
που παντρεύεται, τρόπος του λέγειν,
τον Χριστόν. ‘Ο θεός Σίβα έχει τον άν-
τιπρόσωπό του επί της γής κι’ αυτός
είναι ο βραχμάνος Ιερέας, που άσπασει
και γεύεται πρώτος, τους άγουρους
καρπούς που του προσφέρουν φτωχοί
γονείς.

Τού λοιπού ή ‘Αμεσα ήταν χορευ-
τρια, γόρφε μεσα στο ναό με τις χί-
λιες κολώνες, γορούς ήδονικούς και
σκόρπιζε τον έρωτισμό. ‘Ηταν πιά μια

Ποιός δρόμος όμως άνοίγεται στην
έκπαισταμένη αυτή κοπέλλα που
δεν ήθελε να ζήση ούτε σαν καλόγρια,
ούτε σαν σκλάβη;

Αυό: ‘Ο ναός που πήγε και ή άδελ-
φή της και ή Κάικα, ή συνουσία δι-
αλοή των πορνών.

Τίποτε άλλο δεν επιτρέπεται σε μια
πορνή την άτυχία να πεθάνη ο σύζυ-
γός της και να την άφήση νεά.

Έξερει τη βραμική ζωή της πόρνης
κι’ έν τούτοις επειδή ήθελε να ζήση έν-
καταλείπει το πατρίκό της και όδεύει
εις τον βόρβόρον. ‘Οδεύει νικημένη από
τις άδότης παραδόσεις της χώρας της
και από το πεπρωμένον της.

πρώτες εικόνες του κόσμου.
Μέσα στις πολύχρωμες αίθουσες
βάθ των ναών της, μέσα στους σκο-
λιούς δρόμους της, πόδια γεμάτοι
από ιερές αγγέλιδες, μέσα στα βαρεία
αρωματισμένα σαλόνια της, στην ή-
λιοκαμένη υπαίθρο της και επάνω στις
σκάλες που κατεβαίνουν ως τον ιερό
ποταμό, στον όποιον τελειώνει ή ‘Ινδι-
κή ζωή, ζούν οι ‘Ινδές γυναίκες, περ-
νούν και διαβαίνουν.

Περνούν οι εύτυχιμένες μέσα στις
φανταγχερές ρόμπες τους με τις πο-
κλά ή συγκλονιστική
φωτιά των μαύρων ματι-
ών τους;

Κρύβει μήπως κάποια
χαρά το φανταγχερό πέ-
πλο που σκεπάζει άπα-
λά κάποτε το πρόσωπό
τους;

—Φευ! Τίποτε απ’ όλα
αυτά. ‘Η ‘Ινδύ υποφέρει
από το βάρος χυλιετηρί-
δων παραδόσεων.

8

ΠΩΣ ΛΑΝΣΑΡΕΤΑΙ Η ΜΟΔΑ

φάσματα και οι σχεδιαστοί συνδυάζουν αρμονικά τα σχέδια με τα χρώματα. Από την λεπτομερή αυτή προετοιμασία, η οποία από πολλών μηνών απασχολεί χιλιάδες σκέψων και χεριών, βγαίνει το αποτέλεσμα της μόδας.

Η παρουσίασις των μοντέλλων

Πώς γίνεται αυτή η κρυφή και αποφασιστική επίδειξις των μοντέλλων που αποφασιίζει πώς θα εμφανισθίτη τον χειμώνα; Πώς εξετυλίσσεται αυτή η σκηνή που λαμβάνει χώραν δυο φορές το χρόνο και ονομάζεται «η επίδειξις της μόδας»;

Μόνο πρόσωπα μεμνημένα μπορούν να εισέλθουν στον ιερό χώρο της μόδας. Μεγάλες προφυλάξεις λαμβάνονται να μη κλαπούν και να μην αντιγραφούν τα μοντέλλα. Το λαθρεμπόριον των μοντέλλων είναι τόσο φοβερό, όσο και το λαθρεμπόριο των όπλων.

Θα σ'ες περιγράψω, αγαπητές αναγνώστριες, πώς εξελίσσονται οι σκηνές της μόδας που όλες τις ονειρεύεσθε, αλλά δεν μπορείτε να τις παρακολουθήσετε στην πραγματικότητα.

Δεν θα μιλήσω για τα σαλόνια των μεγάλων οίκων. Όλες ξέρετε ότι έχουν αφάνταστη πολυτέλεια και εκλεκτά ντεκό.

Η παρουσίασις των μοντέλλων είναι μία λεπτότατη τέχνη. Κάθε οίκος έχει το προσωπικό του στυλ. Έδω βασιλεύει μία δυνατή και επιτακτική θέλησις. Ο ρόπτης δεν έχει παρά μόνο ένα τύπο. Ούτε μελαγχρινές, ούτε καστανές, ούτε ξανθές. Μόνο άμμορα σώματα με κεφαλάκια ώραια κτενισμένα. Το ιδεώδες είναι ο τύπος των στάρ και των βόμπ του κινηματογράφου. Τα μανεκέν εισέρχονται ένα-ένα στη σκηνή, την διασχίζουν με γοργό βάδισμα, στέ-

κονται ένα-δυο φορές, πλησιάζουν, απομακρύνονται, κάνουν τρεις μικρούς γύρους και αποχωρούν με μεγαλοπρεπές και μηχανικό βάδισμα. Αυτό είναι το θραμβευτικό βάδισμα της μεγάλης βεντέτας. Ένα μελετημένο στυλ που δεν είναι ούτε θεατρικό, ούτε της γυναίκας που περνά απ' τον δρόμο.

Η τακτική άλλων οίκων είναι πιο έλκυστική. Ο ρυθμός αργότερος και πιο θεωρητικός. Οι οίκοι αυτοί δεν προορίζουν το ίδιο πράγμα για την μελαγχρινή και την ξανθή. Κάθε μανεκέν έχει τα δικαιώματά του, τον χαρακτήρα του και τον ιδιαίτερο τρόπο του. Αυτή είναι μία άλλη σχολή, πιο παλιά αν θέλετε, αλλά περισσότερο λεπτεπίλεπτη και ολιγώτερον σταθεροποιημένη.

Κάθε μέθοδος έχει τα πλεονεκτηματά της. Κατά γενικό κανόνα η παράλασις της συλλογής προχωρεί προοδευτικά: δεν αρχίζουν αμέσως από το καλλίτερο, όπως δεν αρχίζουν ένα γέφυμα από το φρούτο. Από το πιο απλό περνούν εις το σύνθετο. Ε-

πιδεικνύοντας τα κατώλιστα μοντέλλα για όλες τις ώρες της ημέρας. Πρώτα έρχονται τα τογέρ, τα πρωινά, τα φορέματα σπορ και ακολουθούν, σε όλη την γκάμα, τα απογευματινά φορέματα, τα φορέματα των επισκέψεων, τα βραδυνά για κάθε περίσταση και οι τουαλέτες οι κατάλληλες για γεύματα, για θέατρο, και δεξιώσεις.

Και τα μέν πρωινά παρουσιάζονται σε γονιρά ύφασματα και λαινά, τα δε άλλα, από σατέν, κρέπ, ταφτά και λαμέ. Τα πρωινά είναι με κοντές φούστες και με κουμπωμένες βέστες: τα βραδυνά είναι με κοράσι άνοιχτά και φούστες μακρές ντραπαρισμένες, που πλαταίνουν προς τα κάτω. Μέσ' την μέρα η γυναίκα είναι απλή, ενώ το βράδυ λάμπει με τα πλούσια φορέματα και τα στολίσια της. Αν και είναι όμως ώριμα τα φορέματα για όλες τις ώρες. Ήπιάσθουν περιστά-

ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ
— K. LOUIS GILLET

δικές γνώσεις και δεν εν θά ήθελα να γελώσατε με την άγνοιά μου. Φτάνει να σας πω ότι πέρασε η μόδα των πένθιμων χρωμάτων, τα οποία είσαυτε καταδικάσμενες να φορίτε τον περασμένο χρόνο. Θυμάσθε το χρώ-

μα, το πιο ζοηρό χρώμα. Θα έχετε την έκλογη μεταξύ των πιο φανταχτερών αποχρώσεων. Δεν υπάρχει πιά λόγος να φοβάστε να φορέσετε το πρώτο κτυπητά χρώματα και το βράδυ τα κατακόκκινα βελούδα, τα οποία θα σας κάνουν να μοιάζετε με πατρικίες παλαιών αλλοδικών ταμπλώ, ή άλλα κτυπητά χρώματα, που θα σας παρουσιάζουν σαν την Ζουλιέττα του Σαίξπηρ ή την Τζοκόντα του Ντ' Άνουντο.

Καλοκαιρινό ή χειμωνιάτικο απόγευμα

Τι περιεργό που είναι να βλέπετε την εποχή αυτή, παναφόρια, μανόν, γούνες, όλες αυτές τις ριγλές φορμες του χειμώνα, από τις οποίες ξεπροβάλλει αήφης η γυναίκα πιο λαμπρή, σαν ένα άστρο. Πόσο είναι παράξενο αυτό το δεινρό του καλοκαιρινού απογεύματος, που μάς παρουσιάζει τις μορφές, που θα γοητεύσουν τις χειμωνιάτικες νύχτες μας.

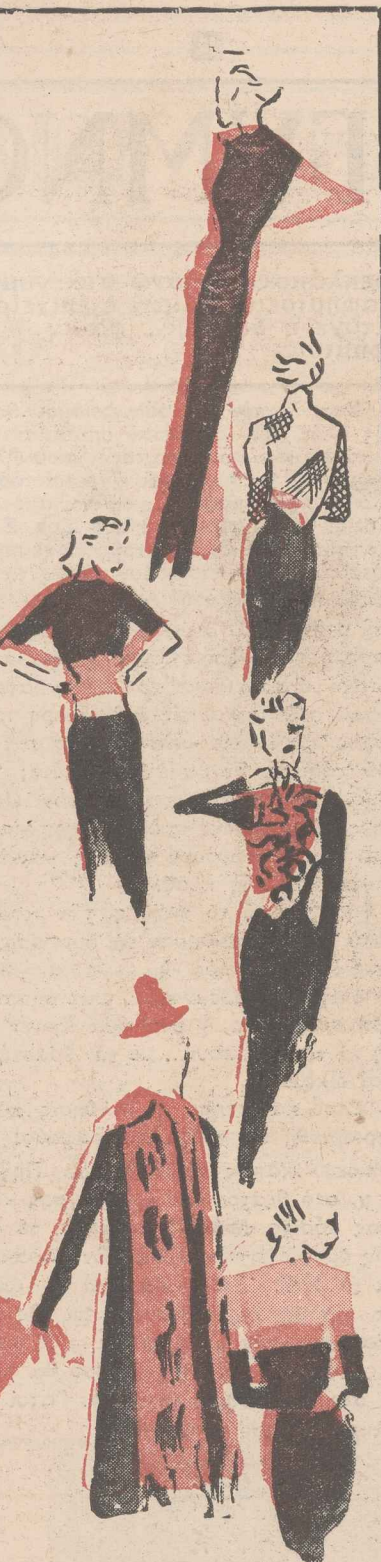
Όλα όσα είπαμε ως τώρα, αγαπητές αναγνώστριες, είναι πράγματα πολύ σοβαρά και θα παίξουν μεγάλο ρόλο στη χειμερινή ζωή σας. Η ώραία τουαλέτα αποτελεί μία από τις πιο μεγάλες επιθυμίες σας. Τα μανεκέν εξακολουθούν ακούραστα την δουλειά των Πα-

ρουσιάζονται, εξαφανίζονται και ξαναπαρουσιάζονται, με ύφος τελετουργικό, μέσα σε μία βαθεία εκκλησιαστική σιωπή, η οποία μόλις διακόπτεται από τους ψιθυρισμούς των προσκεκλημένων. Κάποτε ένα επιφώνημα θαυμασμού ακούεται στην εμφάνισι ενός αριστουργήματος, επιφώνημα που είναι πιο κολακευτικό από τα χειροκροτήματα.

Και έτσι περνά το άνοιγμα των εκθέσεων, των οποίων το μυστικό είναι απηγορευμένο σε κείνους που δεν είναι μεμνημένοι και των οποίων η είσοδος είναι κλειστή σε κάθε άδικα κρισία. Από τις εκθέσεις αυτές θα διασθών σε όλο τον κόσμο οι ώραιες τουαλέτες, οι οποίες στην αρχή θα φορεθούν από μερικές μόνον, που έχουν το προνόμιο να λανσάρουν την μόδα, και έπειτα από όλες τις άλλες κομψές γυναίκες.

LOUIS GILLET
Της Γαλλικής Ακαδημίας

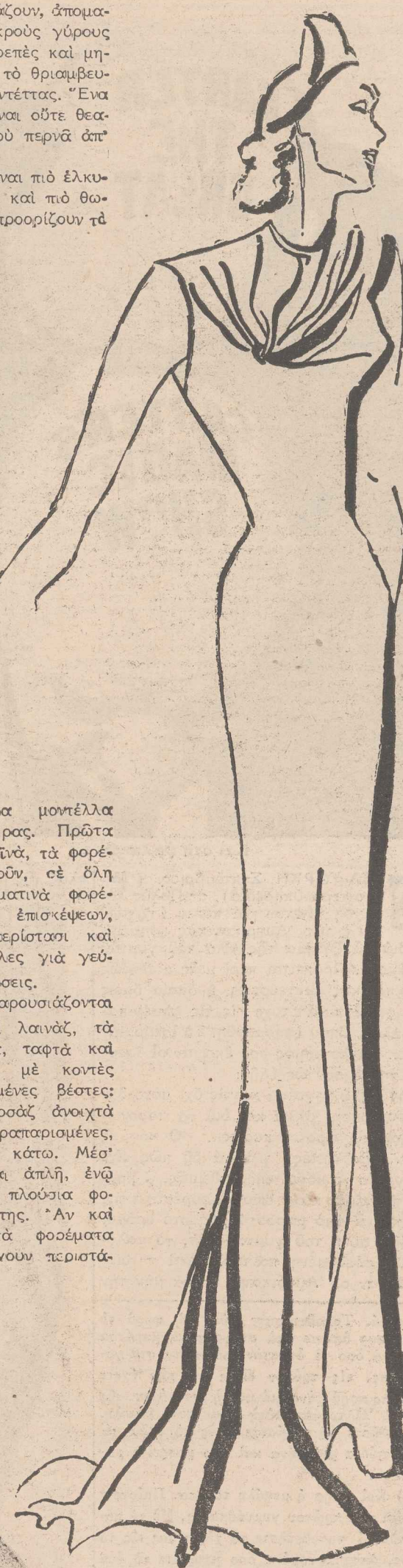
Γούνες και αστρακάν. Έφ'ετες οι γυναίκες δεν θα λανσάρουν τον χειμώνα...

Οι αντιθέσεις των χρωμάτων στην εφετηνή μόδα

Πρωινό το γιέρ

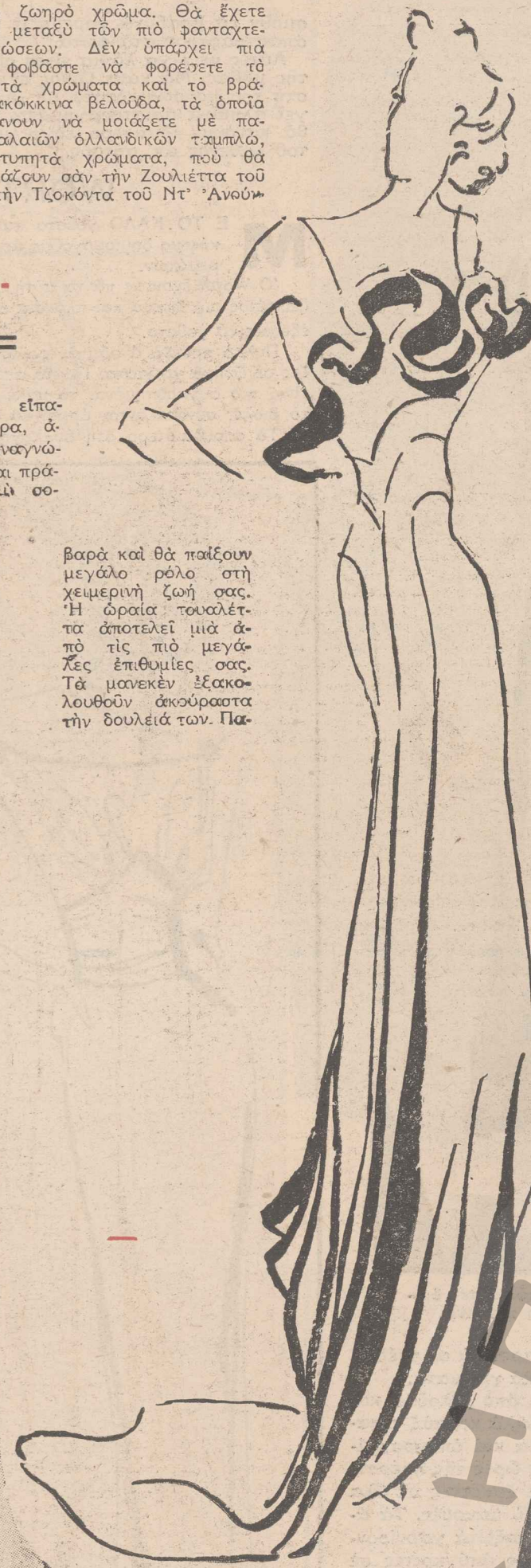
Η γραμμή της Άλις

σεις που θα τα δ'ητε όλα άνακατωμένα στις γυναικείες εμφανίσεις. Είναι και περιστάσεις που παρουσιάζονται τα μανεκέν όλα μαζί και παρελαύνου όπως στον χορό.

Το θέαμα είναι τότε υπέροχο. Θα επιθυμούσατε, αγαπητές αναγνώστριες, να σας περιγράψω τις όμορφες της καινούργιας μόδας; Δεν έχω τις ει-

Ένα ωραίο βραδυνό μα ντό της Μάγγου Ρούφ.

Η γραμμή του Ζάν Πατρε

Απογευματινό φόρεμα από μαύρο ταγιράμι, το νέο βελούδο-ζερσέ ντ' Ολρέ.

ΟΙ ΓΕΝΙΚΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΤΗΣ ΕΦΕΤΕΙΝΗΣ ΜΟΔΑΣ

Τί θά φορεθῇ τὸ Φθινόπωρο καὶ τὸν Χειμῶνα

ΚΑΘΕ δημιουργὸς θέλει νὰ εἶναι μοναδικὸς στὰ μοντέλα πού παρουσιάζει, γι' αὐτὸ ἐργάζεται μετὰ τὴν πῶς μεγάλη μουσικότητα ἐπὶ πολλοὺς μῆνας. Ὅλες ὁμοῦ οἱ κολλεξιὸν παρουσιάζουν πολλὰ ἴδια γενικά χαρακτηριστικά, μερικὲς πού μποροῦν νὰ ἐπηρεάσουν τὴν μόδα, οἱ περισσότεροὶ χρησιμοποιοῦν τὰ ἴδια σκεδὸν ὅφασματα καὶ τὰ μοντέλα τῶν στίς γενικὲς γραμμὲς μοιάζουν τὸ ἓνα μετὰ τὸ ἄλλο.

Σὲ ὅλες τὶς κολλεξιὸν οἱ λεπτομέρειες στίς γαρνιτούρες παίζουν σπουδαῖο ρόλο. Πολλὲς φορὲς ἐκεῖνο πού κάνει νὰ ξεχωρίσῃ ἓνα φόρεμα, εἶναι ἓνα ἀπλό κουμπί, μιά ἀγκράφ, ἢ ἓνα μπουκέτο ἀπὸ λουλούδια πού προσέθεσε ὁ τεχνίτης. Μιλῶντας γιὰ ἓνα φόρεμα, λέμε ὅτι εἶναι ὑπέροχο ἐξ αἰτίας μιάς ἀπ' αὐτὲς τὶς λεπτομέρειες.

Ὅλες οἱ συλλογὲς ἔχουν ἀπλὰ πρῶνὰ φορέ-

Ὡραία βραδυὴ ντραπὲ τουαλέττα ἀπὸ ζέρσεϊ διολέ. Ζώνη δερμάτινη χρωματισμένη κόκκινη.

ματα καὶ ταγιέρ ἀπὸ ὅφασματα ἐξαιρετικὰ σὲ σχέδια, σὲ ποιότητα, μετὰ γαρούμενα καὶ γλυκὰ χρώματα.

Τὰ ἀπογευματινὰ φορέματα εἶναι ἀπὸ βελούδα καὶ λαϊνά, μετὰ μεσοπύθραγγιμένες, ψηλὰ κορσὰ, ντραπαρισμένα πού διαγράφουν τὸ σῶμα καὶ ὑπογραμμίζουν τὸ στήθος. Ταγιέρ γιὰ ὅλες τὶς ὥρες τῆς ἡμέρας. Ἔχουν ἀπλὲς καὶ ἴσιες φοῦστες μετὰ ζακέττες σὲ ὅλα τὰ μέρη ἀπὸ πολλὰ κοντὲς ἕως πολλὰ μακρὲς. Τὰ ἀπογευματινὰ ταγιέρ ἀπὸ βαρεῖα μεταξωτὰ γαρνίρονται μετὰ πολὺτιμες ρενάρ. Μπλουζὲς ἀσύγκριτες σὲ πλούτο ἐργασίας καὶ ποικιλίας ὅφασμάτων.

Τὰ πανωφόρια μάλλον ἴσια εἶναι γαρνιρισμένα μετὰ ἄφθονες γούνες, μετὰ ἐντελὸς νέο καὶ χαριτωμένο τρόπο τοποθετημένες.

Γούνες ἄφθονες, γούνες παντοῦ, σὲ πανωφόρια, σὲ ταγιέρ, ἀκόμη καὶ σὲ φορέματα. Οἱ γούνες τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς ἐπανέρχονται στὴν μόδα καὶ πλασιάζουν τὰ χαριτωμένα κεφαλῶν καὶ τῶν γυναικῶν. Ὁ τελευταῖος νεωτερισμὸς εἶναι τὰ γούνινα μανδύα πού θὰ συμπληρῶνουν τὴν τουαλέττα κάθε κομψῆς κυρίας.

Ἡ φαντασία ὁμοῦ στὰ βραδυνὰ φορέματα ἔμεινε ἀγαλίνωτη. Ἐμπνεύσεις ἀπ' τὴν ἀρχαία κλασσικὴ ἐποχὴ, ἀπ' τὴν Κλεοπάτρα. Ἀναμνήσεις Σεκόντ Ἀμπίρ ἢ τοῦ 1880 καὶ δημιουργία ἐνὸς στυλ τοῦ «στυλ 1938». Πτυχὲς πού διαγράφουν καὶ περιτυλίζουν τὸ σῶμα. Κορσὰ, ψηλὰ ἐφηρμοσμένα μετὰ πτυχὲς στὴ μέση ἢ μετὰ ντεκούπ. Ἄλλα φορέματα φορεθεῖα ἐμπρός, ἄλλα πίσω. Ἄλλα πού μακρὰ καὶ ἄλλα κοντὰ. Ὅλα φτιαγμένα μετὰ λαμπρὰ καὶ βαρύτητα ὅφασματα.

Λουλούδια, κορδέλλες, παγιέττες, στράς, διακο-

σμούν τὰ βραδυνὰ φορέματα καὶ τὰ κάνουν νὰ ἀπαστράφουν στὰ φῶτα.

Αὐτὲς μετὰ λίγα λόγια εἶναι οἱ γενικὲς γραμμὲς τῆς μόδας. Μὰ κάθε Οἶκος ἔχει καὶ τὴν ξεχωριστὴν του προσωπικότητα μετὰ τὴν ὁποῖαν δημιουργεῖ ἀληθινὰ ἀριστουργήματα. Γι' αὐτὸ καὶ μεῖς θὰ κάνουμε ἰδιαίτερο λόγο γιὰ τὴν παραγωγή τοῦ καθενὸς ἀπ' αὐτοῦ.

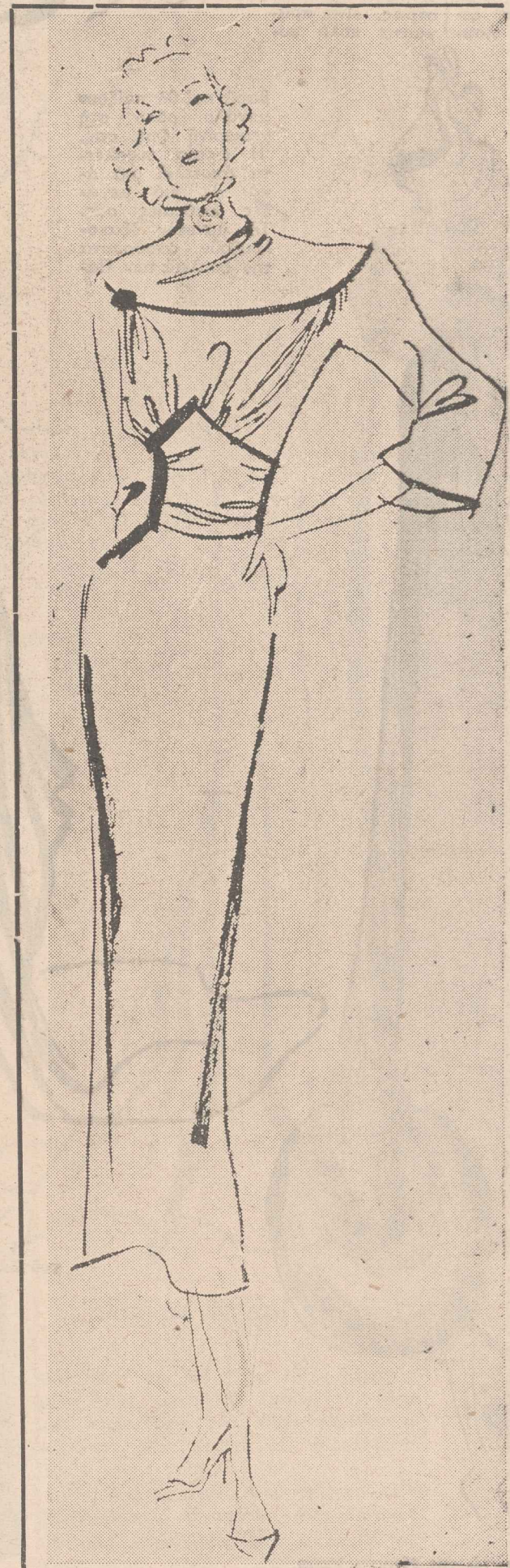
WORTH

ΜΕ ΤΟ ΚΑΛΟ γούστο καὶ μετὰ τὸ μελετημένο κόμμο δημιουργοῦμε ἀρμονικὴ συλλογὴ φορεμάτων.

Ὁ Worth ἔχοντας πάντα αὐτὴ τὴν ἀρχή, παρουσιάζει φέτος μιά ὥρα καὶ πλούσια συλλογὴ, πάντοτε μετὰ ἐξαιρετικὸ γούστο.

Πολλὰ πρῶνὰ ἀνοάμπλ, φοῦστες ἐκσὲ μετὰ μπλουζὲς σὲ ζωηρὰ χρώματα. Γιὰ τὸ ἀπόγευμα τὰ χρώματα εἶναι πῶς συγκρατημένα, τὸ μπλέ-κανάρ, τὸ κόκκινο, τὸ βιολεῖ, συνδυάζονται ἀρμονικὰ.

Τὸ σπουδαῖοτερο στὴ συλλογὴ αὐτὴ εἶναι ὁ τρό-

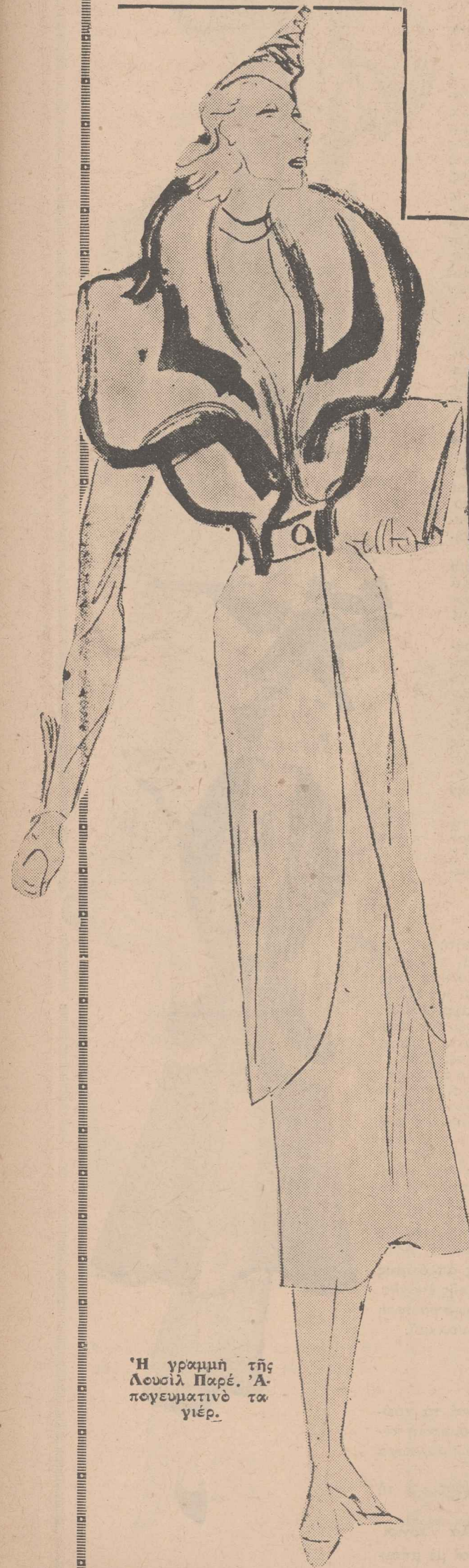

Ἡ γραμμὴ τῆς Λανέν

πος μετὰ τὸν ὁποῖον οἱ γούνες διακοσμῶν τὰ φορέματα. Τὰ πανωφόρια φορτωμένα μετὰ γούνες. Οἱ ρεντιγκόττες ἔχουν τὴν ἐμφάνει καὶ τὸ φάρδος κοζακικῶν πανωφοριῶν. Τὰ βραδυνὰ ἀνοάμπλ γαρνιρισμένα μετὰ πολὺτιμες ρενάρ σκεπάζουν μπλουζὲς ἀπὸ λαμὲ ἐξαιρετικὰ ἐργασμένες, μετὰ ἀμπερισμὰ καὶ κεντήματα. Οἱ μπλουζὲς αὐτὲς συνοδεύονται καὶ ἀπὸ μιά ζώνη διακοσμημένη μετὰ φανταχτερὰ πετρώδια.

Τὰ βραδυνὰ καπέλλα πρὸ πάντων μετὰ λουλούδια. Δίνουν ἓνα φωτεινὸ τόνο σὲ ὅλες τὶς τουαλέττες.

Βραδυνὰ ἀνοάμπλ ἀπὸ ταφτὰ μετὰ πολὺ φαρδεῖς φοῦστες καὶ ἄλλα ἀπὸ σατέν, συνοδεύονται μετὰ κάπες μακρὲς ὡς τὰ πᾶν καὶ

Ἡ γραμμὴ τῆς Λουί Παρέ. Ἀπογευματινὸν τὰ γιέρ.

Ἀπογευματινὸν φόρεμα τοῦ Γουόρθ.

συμπληρώνονται μετὰ ἓνα καπίον, τὸ ὁποῖον σκεπάζει τὸ κεφάλι.

LUCIEN LELONG

Μεγάλῃ ποικιλίᾳ στὴ γραμμὴ, στίς γαρνιτούρες, τὴν ἐκλογὴ τῶν ὅφασμάτων καὶ τῶν χρωμάτων.

Λόγω τῆς ποικιλίας αὐτῆς, ὅταν γράφῃ καλεῖται γιὰ τὴν παραγωγὴ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ μιλήσῃ ὄχι γιὰ μιά γραμμὴ, ἀλλὰ γιὰ πολλὰς γραμμὲς.

Γραμμὴ σπορτίβ: ἴσια τῶν συμπληρωμένων μετὰ κοντὲς γούνες ἢ μικρὲς κάπες. Πανωφόρια σὲ γραμμὴ ρεντιγκόττες γαρνιρισμένα μετὰ ἀστράκων.

Γραμμὴ ἀπλῶν φορεμάτων: Οἱ φοῦστες κοντὲς καὶ ἴσιες, μετὰ μεση χαμηλὰ, πρὸ πάντων στὴν πλάτη. Τὰ φορέματα αὐτὰ εἶναι γαρνιρισμένα μετὰ τρέπες καὶ ρολιασμένα.

Γραμμὴ ἀπογευματινῶν φορεμάτων ἀπὸ μαζὺ ζέρσεϊ, λαζὰ ντραπαρισμένα, ἀνοάμπλ ἀπὸ βελούδα ἔκσῃ, ταγιέρ ἀπὸ μαζὺ λαϊνά, μετὰ ζωηρὰ χρώματα μπλουζὲς, γκρενὰ, κόκκινες, μπλέ-κανάρ. Ταγιέρ κοκτέιλ ἀπὸ λαμὲ ριγέ.

Γραμμὴ ἢ κολλιτέρα βραδυνῶν γραμμῶν: Ἡ σιλουέττα πού δίνουν τὰ βραδυνὰ φορέματα μετὰ θυμίζουν λίγο τὶς Σπανιόλες χορευτρίες. Μακρὲς φοῦστες πού φαρδεῖς κάτω. Ἄλλα φαρδύουν ἀπὸ τὴ μέση. Φορέματα στενὰ πού σκίζονται ἐμπρός, ἄλλα κολλιτὰ καὶ ντραπαρισμένα καὶ γαρνιρισμένα μετὰ λουλούδια, κεντήματα, πετρώδια.

Βραδυνῶν σορτί σὲ ὅλα τὰ μέρη ἀπὸ τὰ κοντὰ μπλερὸ ἕως τὰ μακρὰ πανωφόρια. Ἡ δημιουργία εἶναι μυστήριον. Ὁ ράπτης, ὅπως ὁ ζωγράφος, ὁ ποιη-

τὴς ἢ ὁ μουσικὸς δὲν μπορεῖ νὰ καθορίσῃ μετὰ ἀκρίβεια τὶς πηγὲς τῆς ἐμπνεύσεώς του.

MAINBOCHER

Πολλὴ κομψὴ κολεξιὸν, πλούσια σὲ καινούργιες δημιουργίες, μακρὰ σουέττερ, κοντὰ βραδυνὰ φορέματα. Γραμμὴ μάλλον ἴσια. Τὰ πανωφόρια μοιάζουν μετὰ ὥραες ρεντιγκόττες φορεθεῖς κάτω. Τὰ ταγιέρ ἔχουν μακρὲς ζακέττες. Σὲ πολλὰ ἀνοάμπλ ἢ μέση διαγράφεται χωρὶς νὰ ὑπογραμμίζεται μετὰ ζώνη. Μπλουζὲς χαριτωμένες, κοντὲς, μακρὲς, ἀπλὲς, ντραπαρισμένες, κεντημένες μετὰ παγιέτ.

Βραδυνὰ φορέματα λίγο φαρδεῖα. Φορέματα ἴσια πού σκίζονται ἐμπρός. Φορέματα πού μετὰ θυμίζουν 1880 καὶ φορέματα σὲ πρωτοφανῆ νεωτερισμὸν, μακρὰ πίσω καὶ κοντὰ ἐμπρός, εἶδον μιά θαυμαστὴ ἀπρο-

Ἡ γραμμὴ τῆς Λουί Παρέ σὲ ἀπογευματινὴν τουαλέττα.

«Η ΓΥΝΑΙΚΑ»

οδόκητη σιλουέττα, φορέματα κοντά στο σώμα και τα πρώτα, είναι τα φορέματα «στύλ», το οποίο το 1938». Περιέργως διαφανείς έντυποις ζητούν να συνθέσουν το μάτι στην καινούργια αυτή γραμμή. Κοντά φορέματα τοποθετημένα σε κομψότητες με φανταστικές μακρές που πέφτουν ως τα πόδια ή φορέματα μακρύς φαρδιά, αλλά από δαντέλλα, πάνω σε κοντά κομψότητες. Θυμάσαι βραδυνά φορέματα παρουσιάζουν φούστες δύο κινήσεις με παγιέτες οι οποίες με το παιχνίδισμα των φώτων πάνω σ' αυτές φαίνονται σαν εκείνα που λάμπουν τα βράδια στον Παριζιανό ουρανό, έπάνω από την "Εκθεσι.

PAQUIN

Μία καταπληκτική μαεστρία στην χρήση της γούνας. Τα φορέματα άπαστράφτουν από κινήματα.

Η σιλουέτα αυτή περιέχει κάθε τι που αποτελεί το όνομα του Paquin. Μελετημένη πολυτέλεια με μαεστρία και υπερβολική χρήση της γούνας.

Τό πρώι αντιθέσεις χρωμάτων. Το άπογευμα βελούδα μαύρα και πολυτελή λαϊνά ασυμμετρικά ντραπαρισμένα. Πολλά χρώματα άρχαν και γκρι. Άναμνήσεις του 1880, φούστες στενές και ντραπαρισμένες και 1900 φούστες φαρδιές. Φορέματα δολοκλήρα σκεπασμένα με παγιέτες.

Βραδυνά καπέλλα με λουλούδια και βέλα. Άνθισμένα μανσόν και κεντημένα συμπληρώνουν τις βραδυνές εμφανίσεις.

Τέλος τα πανωφόρια. Είναι γνωστόν ότι τα έπανωφόρια είχαν πάντοτε σ' αυτή την κολεξιόν μία υπέρτατη τελειότητα. Μεταξύ αυτών υπάρχουν μαντώ έξωφρενικά: Μία κάπα από ρενάρ σε δύο κομμάτια. Και μία φούστα κλωμένη δολοκλήρα από δέρμα ζώου, μακρύ ως τα πόδια, με μία πελέρινα που σκεπάζει τους ώμους.

GREED

Πολύχρωμα πρώτα ταγέρ, άπογευματικά φορέματα σε χρώματα βαθιά και βραδυνά πρακτικά. Όλα καμωμένα με έξαρτητικό γούστο.

Τα ταγέρ της κολεξιόν αυτής είναι κατάλληλα για όλες τις ώρες της ημέρας ως το βράδυ. Τα υλικά από τα οποία είναι κατασκευασμένα είναι τα μαλακά τούλι και τα πολύτιμα μεταξωτά. Οι δημιουργοί κατώφισαν να χρησιμοποιήσουν με πολλή έπιση πολύ πικνά μεταξωτά, άπο τα οποία γίνονται οι άνδρικές γραβάτες για να κατασκευάσουν ώραιότερες γυναικείες μπλούζες. Πόσον είναι ώριμες οι απόψεις αυτές μπλούζες, οι οποίες φοριούνται κάτω από τα πρώτα και βραδυνά ταγέρ! Η γραμμή των ταγέρ είναι γενικά τρία. Οι όμοιοι των είναι τετράγωνοι και ή μέση ακριβώς στη θέση της. Οι φούστες ίσιες με το φάρδος προς τα πίσω.

Εκτός από τα ταγέρ, βλέπει κανείς και φορέματα με λοξά έκοσε σε βαθιά χρώματα.

Για το άπογευμα ο Greed παρουσιάζει φορέματα από ντρά-ζιμπελιν και βελούδο με μανσόν και ένα κομμάτι από άστρακάν. Το μανσόν που κυριαρχεί στα άπογευματικά φορέματα ποικίλλεται με χρωματιστές σάρπες, ρελιάσματα και κομψιά.

Για το βράδυ ο οίκος αυτός παρουσιάζει ανασάμπλ με μακρύα φορέματα ντεκολτέ και κοντές βέστες.

JEAN PATOU

Πλούσια ύφασματα, βαθιά χρώματα, λεπτομέρειες πολύ περιποιημένες. Η σιλουέτα παρουσιάζεται κομψή και λεπτή.

Κυριαρχούν δύο χρώματα: Το πράσινο-μπλέ-γκρι και το βαθύ κόκκινο. Και τα δύο μάς θυμίζουν ταμπλό της Άναγεννήσεως. Στο θέμα των δύο αυτών χρωμάτων έχει δημιουργηθεί η κολεξιόν του Patou με ευχάριστες εκπλήξεις. Η γραμμή του είναι λεπτή με Παρι-

ζιανική κομψότητα. Για το άπογευμα παρουσιάζει πολλά μαύρα ταγέρ, στολισμένα με πλούσιες ρενάρ. Μπλούζες από λαϊνά ή σάτεν, ίσιες και ντραπαρισμένες.

Φορέματα που αναδεικνύουν με κομψότητα τις γραμμές του σώματος. Τα πανωφόρια κομψώνουν χωρίς να φαίνονται, είναι φαρδιά ή ίσια. Το πρώι ανασάμπλ σπορτίφ: ταγέρ κατριγιέ, με μπλούζες από νταί.

Το βράδυ τολμηρά ντεκολτέ. Τα ύφασματα λαμ βελούδα, πολύτιμα κρέπ περιτυλίγουν το σώμα με πτυχές με σούρες. Σιλουέτες σολιδόες. Οι πιο αβυσσικές αποχρώσεις των δύο τόνων που κυριαρχούν: το γκρι προς το πράσινο ή το κόκκινο, σιγά-σιγά μαρμόν, ξεχωρίζουν σε φανταστικά μοντέλλα κατασκευασμένα από σάτεν ή κεντημένα δολοκλήρα με χάνδρες που άπαστράφτουν στα φώτα.

MAGGY ROUFF

Τα τρία χαρακτηριστικά της σιλουέτας αυτής είναι: Η γυναικεία χάρις, ή λάμψις και άφαστη κομψότης.

Θυμάσαι η γραμμή που διαγράφει το σώμα. Ζώνες δεν κέβουν την γραμμή της σιλουέτας. Πολύ ψηλοί γιακάδες, κλεισίματα ντεκορατίφ. Τα άπογευματικά ταγέρ έχουν κοντές ζακέτες γαυλρισμένες με ρενάρ και άσπρες σάτεν μπλούζες.

Μανίκια κινούν. Σούρες, σούρες, πολλές σούρες διαγράφουν τα κορσάς των άπογευματικών φορεμάτων.

Τα φορέματα είναι πλούσια έργασμένα, με ένκρουστασιόν, με κορδέλλες ντεκορατίφ, με άπαστράφτουντα κεντημένα μοτίφ.

Τα πανωφόρια μάλλον φαρδιά στην πλάτη, είναι γαυλρισμένα με άστρακάν.

Βραδυνά φορέματα χωρίς μανίκια κλείνουν στο λαιμό με μία χρωματιστή κορδέλλα.

Βαριές βραδυνές τουαλέτες θυμασίας πτυχωμένες στους γοφούς, θυμίζουν την Κλεοπάτρα.

Τέλος φορέματα που διαγράφουν το σώμα με πολλή χάρις προς τα κάτω.

ALIX

Η κολεξιόν αυτή με τη θαυμασίαν τέχνην των πτυχών, την απλότητα της γραμμής, έγγιζει την τελειότητα αρχαίων αγαλμάτων.

Πρώτα φορέματα από γούνα ή ύφασμα, κάπες και πανωφόρια ρεγκλάν. Για τα άπογευματικά φορέματα όπως και για τα βραδυνά, χρησιμοποιεί θαυμάσια σάτεν κλοκέ και ένα καινούργιο έξαρτικό ύφασμα, το ζερσεύ-φλουίντ, με το οποίο δημιουργεί άριστοσύνηματα που περιτυλίγουν το σώμα με τις θαυμάσιες πτυχές των.

Όταν παρατηρείτε τα μοντέλλα αυτά σάς κάνουν την εντύπωση ότι είναι φτιαγμένα με το τίποτα. Αυτό είναι το ζωντανέυμα της γραμμής και της απλότητος των αρχαίων αγαλμάτων της καλής κλασσικής εποχής.

Μεταχειρίζεται όλα τα χρώματα. Την περισσότερη φροντίδα και σημασία ή Alix δίδει στην γραμμή.

HEIM

Στην κολεξιόν αυτή οι λεπτομέρειες και τα χρώματα δίδουν ζωή και χάρι. Είναι μία διακοσμητική κολεξιόν με τις τρέσες, τα πακοαντερί, τα ζωηρόχρωμα κινήματα.

Η σιλουέτα ίσια με λίγο φαρδείς ώμους και τη μέση πιο ψηλά.

Πανωφόρια με πλάτη δλη γούνα. Άλλα γαυλρισμένα με πελώριους γούνινους γιακάδες και με μπάντες γούνινες που φθάνουν ως κάτω.

Πρώτα φορέματα με κομψιά και σούτας. Βρα-

Μαντώ άπογευματικά από βελούδο μάλλινο ρούϊν.

«Η ΓΥΝΑΙΚΑ»

δυνά ντραπαρισμένα και με φαρδείς φούστες, χωρίς όμως να χαλούν τη λεπτή σιλουέτα.

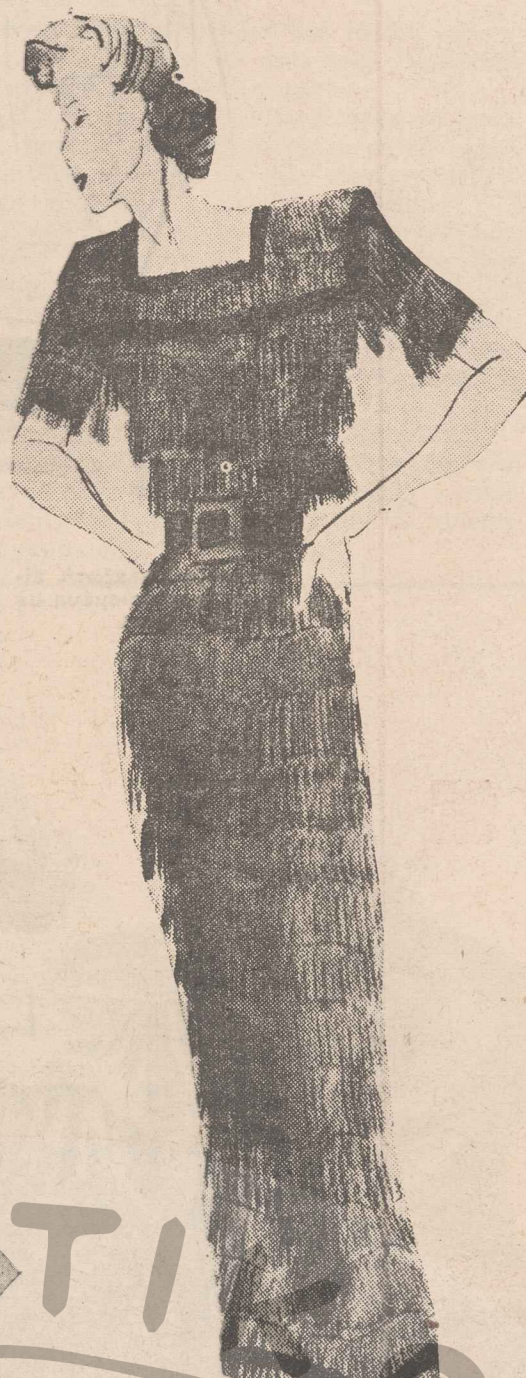
MARCEL ROCHAS

Χαρά, νεότης, ποικιλία. Χρώματα άρμονικά συνδυασμένα. Σιλουέτα λεπτή.

Μία κολεξιόν που όλα τα μοντέλλα φαν-

Μαντώ άπογευματικά από μαύρο μάλλινο ύφασμα, γαυλρισμένα με άστρακάν.

Άπογευματική από μαύρο φρεσάς του Ολέ, γαυλρισμένη με μαύρο βελούδο.

Ρεμπ άπογευματική από έλαμιν. Κομψιά από μαύρο σάτεν.

Άπογευματικό ταγέρ από μαύρο βελούδο, με γαυλρισμένα κορμάνσόν άστρακάν.

ΝΕΕΣ ΜΠΛΟΥΖΕΣ

Διάφορες λεπτομέρειες:

ΠΑΚΕΝ

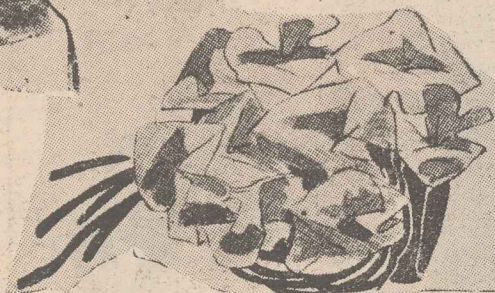
Μπλουζα μεταξωτή κιτρινή, γαρνιρισμένη με jours.

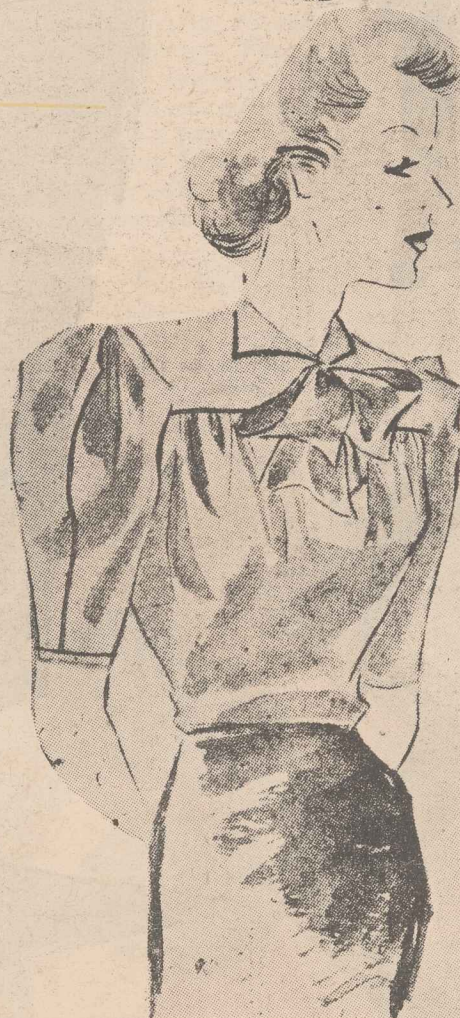
Σάκος από εττομέν γκρενά και πολύχρωμα σταφύλια.

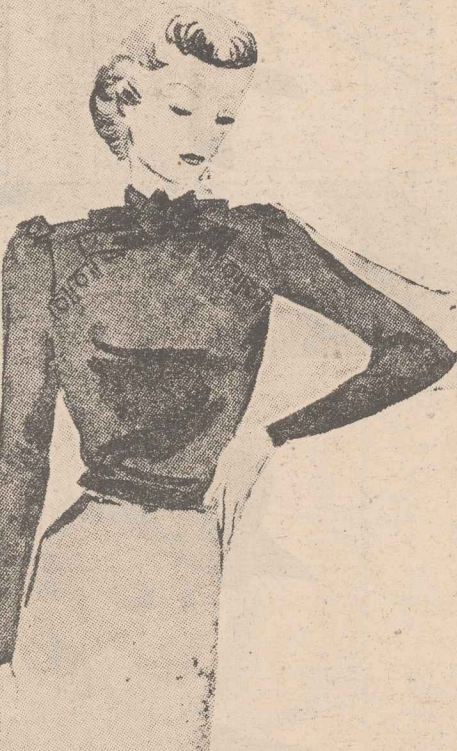
Ήραδυνή κόπ από χονδρή φαίγ γκρενά, γαρνιρισμένη με πολύχρωμα τσαμπιά σταφυλιών.

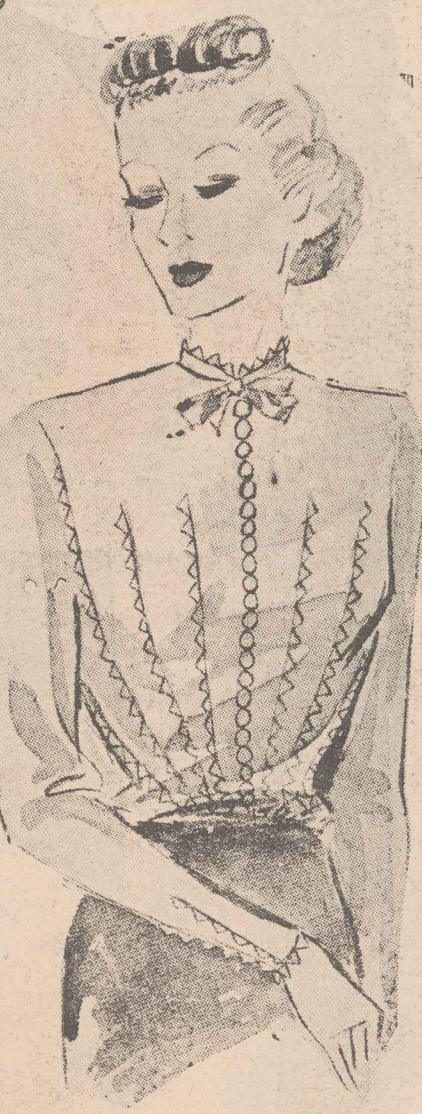
Μανσόν από σάτεν λακέ

ΓΟΥΡΦ
Μπλουζα από σάτεν ροζ και μαύρα μπιέ.

ΠΑΙΣ
Μπλουζα από βελούδο μεταξωτό μακρόν.

Πολύ κομψή μπλουζα από σάτεν μπλέ.

Έτοιμα φορέματα

Σε μεγάλη Συλλογή

Όλων τών τιμών

ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ

ΤΟ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟ χαρακτηριστικό κάθε κομψής κυρίας είναι τα αξεσουάρ που συνοδεύουν την τουαλέτα της. Μια σπουδαία λεπτομέρεια, που δεν πρέπει να ξεχνά κάθε γυναίκα, είναι το κασέ κάθε τουαλέτας, αυτά προσδίδουν την νότα της κομψότητας.

Αρχίζουμε από τα καπέλλα για να φθάσουμε ως τα παπούτσια.

Καπέλλα σε νέες πρωτότυπες φόρμες, με πλούσια υλικά και με μεγάλη φαντασία στις γαρνιτούρες. Τα βέλα τοποθετημένα με έντελως νέο τρόπο, άλλα φλοτάν και άλλα δένουν κάτω από το σαγόνι, προσδίδουν την χάρι που είχαν οι γιαγιάδες μας.

Αναλόγως με το όβάλ του προσώπου σας, έχετε έκλογη στη φόρμα των τεπέδων. Τεπέδες ψηλοί, μυτεροί, καρέ, άλλοι ντραπαρισμέ, νοι σάν ανατολίτικα τυρμπάν, πλασιώνουν χαριτωμένα τα κομψά κεφαλάκια.

Φέτρ μολακά, βελούδα, ζέρσεϋ, αντίλοπ, δέρμα φιδιού, είναι τα καινούργια υλικά που μεταχειρίζονται με τόση δεξιοτεχνία οι δημιουργοί και μας παρουσιάζουν φέτος καπέλλα σε αφάνταστη κομψότητα.

Γαρνιτούρες από κουτό και φτερά τοποθε-

ΚΑΠΕΛΛΑ

τημένα ψηλά. Κορδέλλες σουρωμένες και φιόγκους. Λουλούδια σε μία απαλή γκάμα χρωμάτων, συνδυασμένα αρμονικά με αντίθετους συνδυασμούς.

Τα καπέλλα έχουν φέτος αφάνταστη ποικιλία σε γαρνιτούρες και υλικά, που μπορούν να ικανοποιήσουν και το δυσκολότερο γούστο.

Τσάντες μεγάλες το πρωί και το απόγευμα. Μικρές από μεσαζωτό ή από λουλούδια ντεκοράρουν τα βραδυνά φορέματα.

Γάντια χρωματιστά, αντίθετα προς το χρώμα των φορεμάτων, συνδυάζονται με τον χρωματισμό της τσάντας και των παπουτσιών.

Ζώνες πέτσινες, μετάλλινες, με στράς. Ζώνες, εσάρπες πολύχρωμες περιτυλίζουν τη μέση ή αφίνουν δυο παννώ να πέσουν ως κάτω στα πόδια.

Μπρός και κολλιέ απαστράπτοντα φωτίζουν τα βαθύχρωμα φορέματα, ενώ τα κουμπιά, οι άγκράφ και τα κλεισίματα είναι το κασέ των απλών φορεμάτων.

Παπούτσια, μονόχρωμα και χρωματιστά. Τα παπούτσια είναι το λεπτότερο ζήτημα της γυναικείας τουαλέτας, γι' αυτό πρέπει να συνδυασθούν καλαισθητικά με το χρώμα των φορεμάτων.

Τοκ από μαύρα και μπλέ φτερά, κανάρ, κολλημένα.

Τοκ ντραπέ από μαύρο βελούδο, σε ένα πολύ νεωτεριστικό σχέδιο.

Καπέλλο από μαύρο φέτρ με κόκκινα γαζιά, γαρνιρισμένο με ένα πτερό μαύρο και κόκκινο.

